Sfântul sfințit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei şi Sfântul mucenic Isihie singliticul

(s.v. 2 martie / s.n. 15 martie)

Materiale despre Sfinții Teodot, episcopul Chiriniei şi Isihie singliticul:

https://archive.org/details/@steaemy?query=mucenic+Teodot

https://www.academia.edu/search?q=stea%20emy%20mucenic%20Teodot

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teodot

***

În insula Ciprului este o cetate ce se numeşte Cirene. Într-acea cetate a fost episcop Sfântul sfinţitul mucenic Teodot, fiind de neam din Galatia, născut din părinţi creştini şi crescut în învăţătura cărţii. El, din tinereţe deprinzându-se cu înţelepciune şi fapte bune, a mers în insula Ciprului, unde învăţa pe elini să lase rătăcirea şi înşelăciunea idolească, şi să creadă în Hristos, adevăratul Dumnezeu. Sabin, ighemonul insulei Cipru, a ordonat arestarea episcopului şi aducerea sa la judecată. Mulţi dintre martorii suferinţelor martirului au fost atât de impresionaţi de răbdarea cu care acesta îndura chinurile şi de inspiraţia divină a cuvintelor sale, încât au crezut ei înşişi în Hristos. Auzind acestea, Sabin a ordonat să oprească tortura şi să-l arunce pe sfânt în închisoare. În timpul Sfântului Constantin cel mare, creştinilor li s-a permis să-şi manifeste credinţa şi printre cei eliberaţi din închisori s-a aflat şi Sfântul Teodot. Acesta s-a întors în Cirena şi după doi ani în scaunul episcopiei, a adormit întru Domnul în pace prin anul 326.

***

Tot astăzi îl pomenim pe Sfântul mucenic Isihie singliticul, care era întâiul slujitor al palatului împărătesc și senator pe vremea împăratului Maximilian Galeriu (305-311). Stârnindu-se prigoană împotriva creştinilor, a fost prins şi Isihie şi, fiind dezbrăcat de hainele sale de mare preţ pe care le purta, a fost îmbrăcat cu o haină de păr, fără mâneci, şi a fost pus să toarcă lână împreună cu femeile, spre necinstea şi ruşinea sa. Şi făcându-se acestea, chemându-l pe el împăratul, îl întreba dacă nu se ruşinează. Sfântul Isihie a spus că cinstea din lumea aceasta este vremelnică, dar cinstea lui Hristos este veşnică şi nesfârşită. Pentru aceasta a fost înecat în râul Oronte, lângă Antiohia, primind astfel cununa muceniciei.

Index

În această lună (martie), ziua a doua - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Teodot episcopul Cirenei şi Sfântul mucenic Isihie (Minei) 4
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei. 20
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Isihie 28
Imnografie 36
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Cirenei 38
Viaţa Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Cirenei 45
Viața Sfântului mucenic Isihie 47
Sinaxar din 2 martie 48
Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei - 2 martie 52

Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul Sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei; Sfântul mucenic Isihie 54
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfințit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei; Sfântul mucenic Isihie 56
Proloagele din 2 martie 58
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 2 martie 64
Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Kyreniei din insula Cipru 64
Pomenirea Sfântului mucenic Troad 65
Pomenirea celor patru sute şi patruzeci de mucenici 65
Pomenirea Sfântului cuvios Agaton 65
Pomenirea Sfintei muceniţe Eutalia 66
Cântare de laudă la Sfântul Agathon 67
Cugetare 68
Luare aminte 68
Predică despre Tatăl şi despre Fiul 68
Sfântul sfințit mucenic Teodot, episcopul Cirenei, Cipru (2 martie) 70
ro.orthodoxwiki - Teodot de Cirene 75
Icoane 77

În această lună (martie), ziua a doua - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Teodot episcopul Cirenei şi Sfântul mucenic Isihie (Minei)

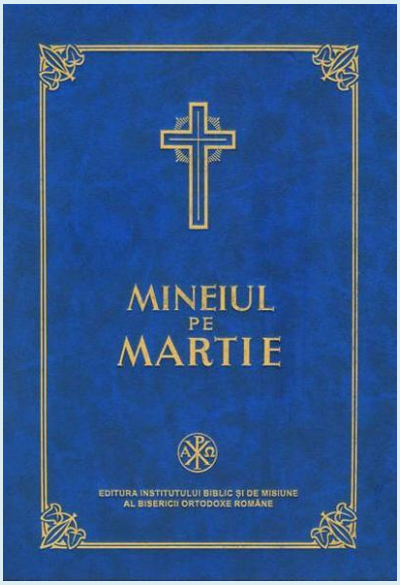

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6.

Stihirile Sfântului Teodot, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Arhiereu prea sfinţit, temelie Bisericii şi stâlp neclintit te-ai arătat, prea lăudate cel prea adevărat între făcătorii de minuni, de Dumnezeu dăruit şi luminător prea luminos şi sfinţit ai fost şi rai care ai dobândit în mijloc lemnul vieţii, pe Iisus Dătătorul de viaţă, sfinţite mucenice Teodote.

Cu vine de bou bătându-te şi pe lemn întinzându-te, şi cu amar strujindu-te, vrednicule de minune, şi în temniţă închizându-te şi cu piroane pironindu-ţi-se picioarele tale şi fiind pus pe pat ars, te-ai arătat neclintit, lăudând pe cel ce te întărea pe tine întru toate, sfinţite mucenice Teodote.

Cu vinele nevoinţelor tale ai sugrumat pe vrăjmaşul şi puterea acestuia ai biruit şi prea luminat îmbărbătându-te, locuieşti întru Împărăţia cea de sus purtând cunună,

şi învrednicindu-te luminii şi frumuseţii dănţuitorilor, şi te rogi ca să se mântuiască cei ce te cinstesc pe tine, lauda mucenicilor Teodote.

Alte **stihiri** ale lui Isihie, glas şi Podobie aceleaşi:

Şi întru viaţă prea slăvit şi între mucenici prea mare cunoscându-te pătimitorule Isihie, împreună cu Puterile cele cereşti, stai cu slavă înaintea Împăratului tuturor prea fericite. Pentru aceasta cu credinţă lăudăm luptele tale cele vitejeşti şi săvârşim pomenirea ta slăvind pe Făcătorul de bine.

Prin credinţă făcându-te ostaş Împăratului puterilor, pătimitorule Isihie dogma cea fără de Dumnezeu a împăraţilor celor fărădelege ai stricat, slăvite, şi ai ales ca să mori pentru dragostea cea dumnezeiască. Drept aceea toată cinstita Biserică prăznuieşte întru tot prăznuită şi cea plină de bucurie pomenirea ta.

În repejunile râurilor ai fost aruncat Isihie, şi întru acelea înecând pe balaurul cel războinic prea fericite. Acum te-ai suit la ceruri vrând ca să iei cununile. Şi stai înaintea săvârşirii doririlor, purtătorule de chinuri, locuitorule împreună cu îngerii, întărirea bunei credinţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce ai încăput în pântecele tău, pe Dumnezeu cel neîncăput, care S-a făcut om pentru iubirea de oameni şi a luat din tine frământătura noastră şi arătat o a îndumnezeit. Nu mă trece cu vederea Preacurată, pe cel ce sunt scârbit acum. Ci degrab mă miluieşte şi de tot felul de vrăjmăşie şi vătămare a vicleanului mă izbăveşte.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă te-a văzut pironit pe cruce Doamne, mieluşeaua şi Maica Ta se spăimânta şi striga: Ce privire este aceasta Fiule prea iubite? Cu acestea Ţi-a răsplătit Ţie poporul cel neplecat şi fărădelege, care a primit minunile Tale cele multe, ci slavă negrăitei pogorârii Tale Stăpâne.

Troparul, glas 4: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfin-

ţite mucenice Teodote, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Altul al Sfântului Isihie asemenea: Mucenicul Tău, Doamne, Isihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

La Utrenie

Canoane, două.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea 1-a, glas 4

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Mişcările tale mucenice cele către Dumnezeu ai îndreptat, ale căruia păzind poruncile cele cinstite, te-ai făcut ierarh şi cu sângele muceniciei arătat ai strălucit.

Dumnezeieşte şi cu bună credinţă petrecând, prin nevoinţele înfrânării omorând mişcările trupului, ai câştigat viaţa, podoaba ierarhilor şi împlinirea mucenicilor.

Duhul Sfânt sălăşluindu-se în inima ta cea prea înţeleaptă, din scutece te-ai arătat pe tine drept împreună pătimitor şi blând şi dumnezeiesc ierarh mucenice Teodote.

A Născătoarei

Firea omenească cu înşelăciune a fost robită întâi; iar tu născând pe Hristos, a dobândit slobozire, cu mare înţelepciune lăudându-te pe tine.

Alt canon, al Sfântului Isihie

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 4

Irmos: Cânt ţie Doamne Dumnezeule…

Cu dumnezeieştile străluciri ale Mântuitorului fiind strălucit pătimitorule, pe cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pătimirea ta, umple-i de Lumină dumnezeiască.

Cu totul dându-te Mântuitorului, vitejeşte ai suferit moartea cea pentru Dânsul, Isihie prea fericite şi ai câştigat dumnezeiasca viață.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îngrădit fiind cu legile Stăpânului, momelile cele viclene ale celor fărădelege le-ai lepădat, prea fericite Isihie, vitejeşte pătimind.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Fecioară ai rămas după naştere ca şi mai înainte de naştere, născând cu adevărat pe Ziditorul. Pe care roagă-L prea curată, să se mântuiască cei ce te laudă pe tine.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea a 3-a

Irmos: Veseleasca-se de Tine Biserica Ta Hristoase strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Cu lacrimile şi cu oftările şi cu curgerile sângiurilor tale ai stins cărbunii cei aprinşi ai înşelăciunii, sfinţite mucenice Teodote.

Viața ta cea curată arătându-te pe tine sfinţit şi dumnezeiesc luminător, te-a făcut şi adevărat mărturisitor patimilor lui Hristos.

Stând în mijlocul divanului şi rănindu-te cu răni cumplite, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, mucenice Teodote.

A Născătoarei

Tămăduieşte cugetul meu cel slăbit de năvălirile şarpelui celui viclean şi robit de păcate, Preacurată.

Alt canon, al Sfântului Isihie

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici…

Având cugetul sus către Dumnezeu purtătorule de chinuri, puterea gonacilor cea aducătoare de pierzare o ai biruit, pătimind prea cu răbdare.

Numai frumuseţea cea dorită a lui Hristos iubind, de frumuseţile lumii ai fugit; şi pătimind ai primit cununa dreptăţii prea fericite Isihie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe o Dumnezeire cunoscând, nestatornicia mulţimii dumnezeilor ai urât purtătorule de chinuri, şi cu mucenicia te-ai strălucit, vrednicule de minune Isihie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Stăpânind până la tine, moartea a încetat, că ai născut Izvorul nemuririi, pe Hristos singur prea bunul Dumnezeul nostru, Preasfântă Fecioară.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Sedealna, glas 3:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pătimitor nebiruit te-ai făcut Atotţiitorului, fericite Isihie, nepărtinind trupului în vremea goanelor. Pentru aceasta omorându-te în râurile apelor, într-însele ai înecat pe balaurul cel luptător. Drept aceea cu veselie prăznuim dumnezeiască pomenirea ta mucenice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Neînțeleasă şi necuprinsă este cea cu adevărat înfricoşată taină, care s-a lucrat întru tine, că pe Cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut cu trup din prea curate sângiurile tale Stăpână de Dumnezeu dăruită, pe care, ca pe Fiul tău, roagă-L totdeauna prea curată ca să se mântuiască sufletele noastre.

A crucii, a Născătoarei

Preacurata mieluşeaua şi Maica Ta, cea neispitită de nuntă Hristoase, văzându-Te mort spânzurat pe lemn, ca o Maică plângând grăia: Ce ți-a răsplătit ție poporul cel fărădelege şi nemulțumitor al iudeilor, care cu multe şi mari darurile Tale, Fiul meu s-au desfătat ? Laud dumnezeiască pogorârea Ta.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii a stătut întru a sa rânduială precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Sfărâmându-ți-se trupul tău cu răni, te-ai făcut cuget cu adevărat prea tare şi ai strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Aprinzându-te de dragostea Stăpânului, durerile cele prea cumplite ale rănilor ai suferit şi însuți tu ai fost ca și cum ar fi pătimit altul, prea mare între mucenici Teodote.

Muncile ce se apropie de trupul tău ai suferit, căci prin cuget curat ai văzut răsplătirea cea viitoare, care îți uşura durerile tale de Dumnezeu înţelepte părinte.

A Născătoarei

Palat prea luminos al Stăpânului, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, arată-ne locaşuri Sfântului Duh, pe noi cei ce întru lăcaşul tău cel sfânt aducem Domnului laudă.

Alt canon, al Sfântului Isihie

Cântarea a 4-a

Irmos: Pentru dragostea chipului…

Cu vitejia minții te-ai pus împotriva muncitorului celui păgân, prea fericite, care îți poruncea să jertfeşti idolilor, Isihie slăvite.

Ca o jertfă prea curată te-ai adus Celui ce S-a jertfit pentru tine, pentru îndurările milostivirii, prea mare Isihie, frumusețea mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărire ție şi putere ți S-a arătat Stăpânul în vremea patimilor, pururea fericite. Pentru aceasta nu te-ai înfricoşat de moartea cea vremelnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Odrăslind Fecioară, Strugurul cel fără stricăciune, care pică tuturor mustul nemuririi, te-ai arătat cu totul prea curată şi Maică şi fecioară.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinței, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Suindu-te pe lemn înţelepte Teodote cu tărie ai răbdat ruperile trupului tău, toți minunându-se.

Fiind spânzurat, ai răbdat strujirile trupului, având pe Stăpânul cel ce cu credinţă te întărea pe tine, Teodote.

Cu udăturile sângiurilor vopsindu-ți haina ta cea sfinţită, prea luminoasă o ai arătat, fericite Teodote.

A Născătoarei

Zămislit-ai pe Dumnezeu, cel ce S-a făcut Om, o Stăpână! Pentru aceasta neamurile neamurilor neîncetat te fericesc pe tine.

Alt canon, al Sfântului Isihie

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina Ta, Doamne…

Luminându-se mintea ta de lumina cea nematerialnică, a risipit înşelăciunea rătăcirii mulţimii dumnezeilor, Isihie fericite.

Cu înțelegeri strălucite şi cu suiri bune îndumnezeindu-te prea fericite, de nestatornicia nedumnezeirii ai scăpat, purtătorule de chinuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părăsind necunoștința cea cu multă amestecare, te-ai liniştit şi în locul ostenelilor şi al durerilor ai luat dumnezeiasca bucurie, purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Tu singură Preacurată ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cel ceresc pe pământ, pe care Îl laudă toată făptura ca pe Făcătorul şi Domnul.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Fiind închis în temniţă ca un tâlhar Teodote, ai fost păzitor poruncilor dumnezeieşti ale Stăpânului celui ce a luminat dumnezeiască prăznuirea ta.

Stătut-ai înaintea divanului celor nedrepţi, şi judecându-te ai judecat pe oamenii cei fărădelege, care socoteau mai mult nedreptate, decât dreptate, de Dumnezeu înţelepte.

Valurile muncilor celor iuţi ai sfărâmat ca o piatră, înălțându-te cu suirea inimii tale către piatra cea din marginea unghiului Hristos Dumnezeu, prea fericite Teodote.

A Născătoarei

Sălăşluindu-se în pântecele tău Hristos Dumnezeul nostru, goneşte păcatul cel ce s-a sălăşluit întru oameni, şi prin iubirea Sa de oameni, îi face ai Săi.

Alt canon, al Sfântului Isihie

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-au mai înainte…

Înălțând dragostea inimii tale către Dumnezeu, întru repejunile râurilor ai fost aruncat Isihie, şi întru acelea ai aflat sfârşitul cel fericit mucenice.

Pârâul desfătării după vrednicie te-a primit pe tine Isihie, cela ce ai primit sfârşitul cel fericit, întru repejunile râului, în care ai înecat mulţimea dracilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu tăria şi cu puterea Duhului ai călcat mulțimea vrăjmaşilor celor nevăzuți, şi încununându-te cu biruințele, te-ai numărat împreună cu cetele îngerilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Locuind Domnul în sfânt pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, lăcaşuri veselitoare ale Treimii săvârşeşte pe cei ce cu credinţa adevărului pe tine acum te fericesc.

Irmosul: Strigat-a mai-nainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: Din stricăciune mă izbăveşte, Iisuse Împărate al puterilor.

Condac, glas 3: Credința cea rea a mării ai ruşinat, şi înşelăciunea nedumnezeirii celei idoleşti cu credinţa dreptei credinţe ai rănit, şi făcându-te ca o ardere de tot dumnezeiască, prin lucrarea minunilor, stropeşti marginile prea sfinţite Teodote. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Sinaxar

Întru această lună în 2 zile. Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Teodot, episcopul Kiriniei Ciprului.

Stih: Teodote de rănile chinuirii umplându-te,
Prin care şi Hristos cu pace este primindu-te.
Întru a doua zi în limanurile cereşti a intrat,

Teodot cel prea lăudat.

Acesta au fost în vremile împăratului Licinie şi a lui Savin ighemonului Ciprului. Iar pentru mărturisirea lui Hristos stând înaintea ighemonului, fu bătut cu vine de bou, după aceea îl spânzurară şi-i strujiră trupul şi-l întinseră pe un pat de fier ars, şi cu darul lui Hristos s-a ferit prea slăvit fără de nici o stricăciune. Deci pentru aceasta îi bătură şi piroane în picioare şi-l silea să alerge. Apoi băgându-se în temniţă. Şi după aceea potolindu-se goana, din porunca şi dogma lui Constantin împărat se scoase din temniţă la nouăsprezece zile ale lui ianuarie, în care zi se serbează pomenirea sa. Şi trecând doi ani se pristăvi către Domnul în două zile ale lui martie, pentru aceea iarăşi se serbează.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Isihie, singliticului.

Stih: Pe Isihie în râurile apelor l-au băgat,
Prin care de râul focului a scăpat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Maximian, cel întâi al palatului fiind. Deci poruncind împăratul Maximian ca toţi creştinii ce se găsesc în ostăşie de nu se vor lepăda de Hristos să li se ia brâiele şi să petreacă fără cinste. Pentru aceasta mulţi creştini au ales mai bine să vieţuiască fără de cinste, decât prin cinste să-şi piardă sufletele. Dintre care unul era şi Sfântul Isihie, de care înştiinţându-se împăratul a poruncit să se dezbrace de hainele ce era îmbrăcat, fiind acelea de mult preţ, şi să se îmbrace cu o haină de păr proastă şi fără mâneci şi să petreacă împreună cu femeile spre necinstea şi ruşinea sa.

Iar aceasta făcându-se, chemându-l pe el împăratul îl întrebă, dacă nu se ruşinează, fiind pogorât din cinstea magiştrilor la necinstita aceea petrecere; iar el zicând că cinstea cea de faţă este vremelnică, iar cinstea lui Hristos este veşnică şi nesfârşită, a poruncit împăratul să i se lege de gât o piatră de moară, şi să fie aruncat în mijlocul râului Antiohiei, numit Oront. Întru care şi-a primit fericitul sfârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Koint, făcătorul de minuni.

Stih: Numirea ai luat din fapte.
Facere de minuni Kointe fericite.

Acesta s-a născut în Frigia, şi acolo s-a învăţat blagocestia. Deci ducându-se la cetatea Neolida împărţea milostenie la cei lipsiţi. Iar pe vremile împăratului Adrian, ighemonul Rufin sfătuindu-l pe el ca să jertfească idolilor şi fiind ţinut de drac şi

prin rugăciunea sfântului vindecându-se, a lăsat pe sfântul, răsplătindu-i facerea de bine cu daruri.

Şi iarăşi prinzându-l pe el cei ce se aflau în capiştea idolilor, fiindcă prin rugăciunea sfântului s-a făcut cutremur, a căzut la pământ, şi capiştea şi idolii dintr-însa, scăpând ei afară au lăsat pe sfântul.

Deci după cutremurul acela, trecând încă patruzeci de zile, prinzând pe sfântul, Klearh boierul locului care era desidemon şi râvnitor spre închinăciunea idolească, a poruncit să se zdrobească fluierele picioarelor sfântului, care îndată cu puterea lui Hristos s-au făcut întregi şi sănătoase.

Iar după aceasta au trecut zece ani de la zdrobirea fluierelor, în care vreme înconjura el, vindecând toată boala şi toată neputinţa şi ajutând pe săraci s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Nestor şi Trivimie prin sabie s-au săvârşit.

Stih: Cel ce a rănit grumazul lui Nestor prin sabie,
De asemenea rană a dat şi lui Trivimie.

Aceştia erau din latura Kivericţilor, din cetatea Pergiei; iar pe vremea lui Deciu celui rău credincios, fiind daţi ei de închinătorii de idoli la stăpânitorul laturii şi propovăduind pe Hristos au fost dezbrăcaţi şi bătuţi cu vine de bou uscate. Apoi fiind spânzuraţi li s-au strujit trupurile până la măruntaie. Şi rămânând ei neclintiţi în credinţă li s-au tăiat capetele de sabie.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului apostol Parmena, unul din cei şapte diaconi.

Stih: Te ţine pe tine mormântul însă numai trupul fiind,
Că sufletul tău Parmena cu îngerii este petrecând.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Troadie şi cei împreună cu dânsul ce au mărturisit pe vremea lui Deciu, împărat.

Stih: Troadie a murii de sabie nu îndelunga,
Căci îndelungând nu te vei încununa.

Tot în această zi, Sfânta fecioară Eutalia, prin sabie s-a săvârşit.

Stih: Pe Fiul, maicii Fecioară cocoană ai iubit,
Pentru care cocoană fecioară frumoasă tăiere ai suferit.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Andronic şi Atanasia de sabie s-au săvârşit.

Stih: Cu Atanasia cea vestită împreună murind,
Andronic cel vestit, credem că sunt vieţuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Aprinzându-te de dragostea Dumnezeiescului Duh, punându-te pe pat foarte ars, ai rămas nears, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Fiind tu însuţi ca cum ar fi pătimit altul, cu tot cugetul ai alergat către Dumnezeu fericite şi tăierile şi arderile n-ai băgat în seamă nesimţind, prin purtarea de grijă a lui Hristos.

Cu înţelepciunea cuvintelor pe cei ce au fost plini de necuvântare, în mijlocul divanului i-ai ruşinat, arătându-i ca pe nişte neputincioşi ai relei credinţe şi ca pe cei ce au primit capiştile dracilor mai mult decât pe Ziditorul.

A Născătoarei

Cu Cetele cele de sus Maica lui Dumnezeu strigăm ţie: Bucură-te, cerul cel însufleţit şi palatul cel prea slăvit şi scaun de foc, pe care Hristos cu trupul S-a odihnit.

Alt canon, al Sfântului Isihie

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând…

Vitejeşte împleticindu-te cu vrăjmaşul ai smerit puterea aceluia prea fericite Isihie, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Vitejia şi isprăvile tale şi credinţa cea adevărată de la marginile pământului până la margine se vestesc, mucenice Isihie cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu vinele cele prea tari ale luptelor tale mucenice ai spânzurat pe vrăjmaşul şi moarte prea slăvită întru înecăciunea apelor ai primit Isihie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Născând Viaţa, pe noi cei omorâţi de păcat, pe toţi ne-ai înviat: Pentru aceasta strigăm ţie Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea prea proslăvită.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se. Tinerii cei iubitori de buna credinţă strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Împotrivindu-te vrăjmaşului prin chinurile tale mucenice Teodote, ai fost pironit în picioare cu piroane şi ai mers spre cărarea care duce către Împărăţia Cerului, prea lăudate, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Propovăduind pe Dumnezeu cel ce a venit pe pământ şi prin dumnezeieşti patimi a sfărâmat patima cea de tot pierzătoare, ai suferit patima cea dumnezeiască şi fericită cu trupul Teodote cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu picăturile sângiurilor şi prin curgerea învăţăturilor celor sfinţite, prin dar ai adăpat inimile credincioşilor celor buni prea înţelepte, şi ai aşezat ca să odrăslească înţelepciunile cele dumnezeieşti Lucrătorului de pământ, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

A Născătoarei

De toată spurcăciunea ai curăţit firea omenească Fecioară, născând ploaia cea cerească, pe Cel ce S-a făcut om şi pe noi cei ce eram învechiţi ne-ai înnoit Preacurată, pe cei ce strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alt canon, al Sfântului Isihie

Cântarea a 8-a

Irmos: Toate lucrurile lui Dumnezeu…

Năvălit-ai cu vitejie către lupte, pe Hristos având împreună sprijinitor slăvite, şi biruind desăvârşit ai primit cununa nestricăciunii şi vieţuieşti în veci.

Cu luptele cele sfinţite ai oprit curgerile nedumnezeirii înţelepte Isihie, şi aruncat în râu, întru acela ai primit sfârşitul, lăudând pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul ce ai împărăţit, cu bună slăvire asupra înşelăciunii, petrecerile cele împărăteşti şi vrednicia cea mare le-ai părăsit slăvite şi te-ai lipit de Împăratul tuturor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Prea sfinţitul prooroc te numeşte pe tine uşă neumblată Preacurată, prin care a trecut Ziditorul, precum însuşi ştie, lăsându-te iarăşi încuiată precum şi mai înainte de naştere.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Toate lucrurile lui Dumnezeu şi toată zidirea binecuvântaţi pe Domnul; cei cuvioşi şi noroadele cele smerite cu inima lăudaţi şi-L prea înălţaţi pe El întru toţi vecii.

Canonul Sfântului Teodot

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Sicriul cel dumnezeiesc al moaştelor prea sfinţitului păstor, tot felul de tămăduiri izvorăşte şi potoleşte patimile, şi dezleagă durerile cele de peste an, cu darul cel dumnezeiesc al Mântuitorului.

Ca un sfinţit mucenic având puterea a lega şi a dezlega, dezleagă lanţurile răutăţilor mele şi stropeşte sufletul meu cel ce arde de focul păcatului, rugând pe Cel mult îndurător.

Astăzi prăznuieşte cu credinţă Biserica pomenirea ta cea prea sfinţită şi mutarea către Iubitorul de oameni. Şi bucurându-se îţi împleteşte ţie diademele cele dumnezeieşti ale laudelor.

Câştigându-te pe tine ca pe o stea de zi strălucitoare, cu razele cele luminoase ale dumnezeieştilor doriri, şi cu luminile cele curate ale minunilor tale ne luminăm, de Dumnezeu grăitorule, Teodote.

A Născătoarei

Născut-ai nouă Fecioară pe Lumina ceea ce negrăit a strălucit din Tatăl mai-nainte de lumină, risipind întunericul necunoştinţei şi pe cei ce dormeau sub umbra păcatului i-a luminat.

Alt canon, al Sfântului Isihie

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva adică prin boala…

Cu chipul sufletului şi al trupului frumos te-ai cunoscut Isihie; că tu vrednicia şi bogăţia şi slava cea vremelnică le-ai părăsit şi singur lui Hristos ai urmat, împreunându-te cu mulţimile mucenicilor.

Zdrobit-ai pe idolii pierzării înţelepte Isihie şi ai iubit mai ales a muri prea cu silnicie, ca să dobândeşti viaţa cea viitoare, împreună cu toţi cei ce bine au pătimit. Pentru aceasta pe tine cu credinţă te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sositu-ne-a nouă astăzi pomenirea ta Isihie de Dumnezeu fericite, luminând inimile tuturor celor ce cu credinţă laudă într-însa ostenelile şi luptele tale cele vitejeşti şi nevoinţele trudelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Din tine, Preacurată a răsărit nouă lumina, singur Domnul tuturor şi a luminat inimile tuturor cu dumnezeieşti cunoştinţe şi întunericul necunoştinţei l-a micşorat. Pentru aceasta toţi pe tine te fericim.

Irmosul: Eva adică prin boala neascultării blestem înlăuntru a adus; iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece lumii blagoslovenia ai înflorit. Pentru aceasta toţi te mărim.

Şi cealaltă slujbă, a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Sursa:
https://sites.google.com/site/ortodox007/mineiele-bisericii-ortodoxe/mineiul-pe-martie#h.hh557n6vey7w

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei

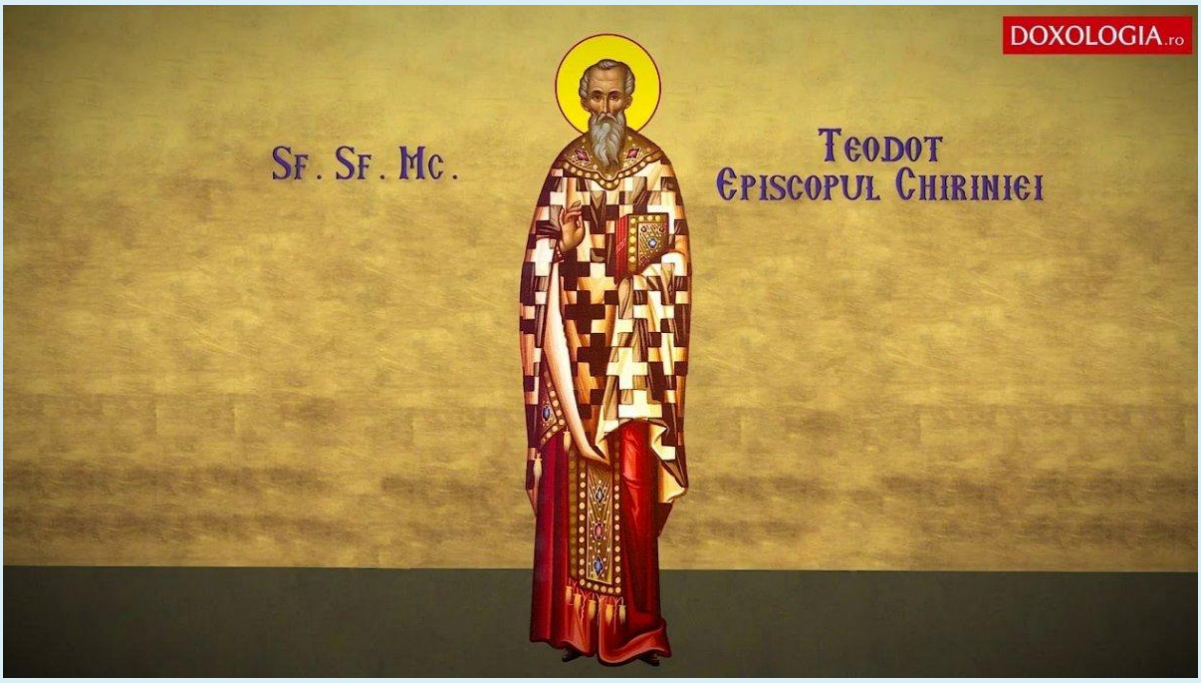

Canon de rugăciune la Sfântul sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei -2 martie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=oocL5SzkxWs

***

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu picioare neudate, trecându-l pedestru Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustiu a biruit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Năzuinţele tale, mucenice, le-ai îndreptat către Dumnezeu ale cărui porunci păzindu-le te-ai făcut ierarh şi cu sângele muceniciei, cu adevărat ai strălucit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeieşte şi cu bună cuviinţă petrecând, prin nevoinţele înfrânării ai omorât pornirile trupului şi ai dobândit viaţă, cel ce eşti podoaba ierarhilor şi desăvârşirea mucenicilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Duhul Sfânt sălăşluindu-Se în inima ta cea înţeleaptă, din pruncie te-ai arătat drept, plin de milă şi blând, dumnezeiescule ierarh, sfinţite mucenice Teodot.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Firea omenească, prin înşelăciune, a fost robită mai întâi. Dar, născând tu pe Hristos, a dobândit liberare, cu multă înţelepciune lăudându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea şi Scăparea şi Întărirea mea, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lacrimile, cu suspinele şi cu curgerea sângelui tău ai stins cărbunii cei aprinşi ai înşelăciunii, sfinţite mucenice Teodot.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ta cea curată arătându-te pe tine sfinţit şi dumnezeiesc luminător, te-a făcut şi mărturisitor adevărat al patimilor lui Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând înaintea locului de judecată şi rănit fiind cu răni cumplite, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, Sfinte mucenice Teodot.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tămăduieşte sufletul meu cel slăbit de năvălirile şarpelui celui viclean şi robit de păcate, Preacurată.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfărâmându-ţi-se trupul de lovituri, cugetul ţi-a rămas cu adevărat prea tare şi ai strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinzându-te de dragostea Stăpânului, ai suferit cu răbdare durerile cele cumplite ale rănilor, ca şi cum nu tu, ci altul ar fi pătimit, sfinţite mucenice Teodot, cel mare între mucenici.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chinurile ce se apropiau de trupul tău nu te-au înfricoşat; căci prin cuget curat ai văzut răsplătirile cele viitoare, care ţi-au uşurat durerile tale, de Dumnezeu înţelepţite părinte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Palat prea luminos al Stăpânului, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, arată-ne şi pe noi locaşuri ale Sfântului Duh, când aducem laudă Domnului, în locaşul tău cel sfânt.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumină în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicat fiind pe lemn, înţelepte Teodot, cu tărie ai răbdat sfâşierile trupului tău, în timp ce toţi se minunau.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind spânzurat, ai răbdat strujirile trupului, având de partea ta pe Stăpânul, care cu credinţă în El te întărea pe tine, Sfinte Teodot.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vărsarea sângelui vopsindu-ţi haina ta cea sfinţită, prea luminoasă ai arătat-o, fericite Teodot.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Zămislit-ai pe Dumnezeu, cel ce s-a făcut Om, Stăpână! Pentru aceasta, neamuri şi neamuri te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, strigă către Tine Biserica cea curăţită de sângele demonilor, cu sângele cel curs din coasta Ta.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Închis în temniţă ca un tâlhar fiind, Sfinte Teodot, ai păzit poruncile cele dumnezeieşti ale Stăpânului, celui ce a luminat dumnezeiască pomenirea ta.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai stat înaintea judecăţii celor nedrepţi şi fiind judecat, ai judecat tu însuţi pe cei fărădelege, care socoteau mai mult nedreptatea decât dreptatea, de Dumnezeu înţelepţite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Valurile chinurilor celor ce se abăteau asupra ta s-au sfărâmat ca de o piatră, înălţându-te tu, cu suirea inimii tale, către Piatra cea din capul unghiului, Hristos Dumnezeu, fericite Teodot.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sălăşluindu-Se în pântecele tău Hristos, Dumnezeul nostru, a alungat păcatul care se sălăşluise între oameni şi prin iubirea Sa de oameni, i-a făcut pe aceştia ai Săi.

Condac, glasul al 3-lea: Credinţa cea rea a mării ai ruşinat şi înşelăciunea închinării la idoli cu puterea dreptei credinţe ai rănit-o şi făcându-te ca o ardere de tot dumnezeiască, prin lucrarea minunilor tale ai ajuns cunoscut până la marginile lumii, prea sfinţite mucenice Teodot. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam, de dorul dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De dragostea Dumnezeiescului Duh fiind aprins şi pe pat înroşit în foc fiind pus, ai rămas nears, strigând: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***
Ca şi cum altul ar fi pătimit, iar nu tu, cu tot cugetul tău ai alergat către Dumnezeu, fericite şi tăierile şi arderile nu le-ai luat în seamă, nesimţindu-le, prin purtarea de grijă a lui Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţelepciunea cuvintelor tale pe cei ce erau lipsiţi de înţelegere, la judecata ta i-ai ruşinat, arătându-i ca pe nişte neputincioşi plini de rea credinţă, că ţineau mai mult la altarele idolilor decât la Ziditorul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împreună cu Cetele cele de sus, Maica lui Dumnezeu, strigăm ţie: bucură-te, cer însufleţit şi palat prea slăvit şi scaun de foc, pe care Hristos cu Trupul S-a odihnit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a închis; şi puterea focului au stins-o, cu fapta cea bună încingându-se, tinerii cei iubi-

tori de dreaptă credinţă, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împotrivindu-te vrăjmaşului, prin chinurile tale, Sfinte sfinţite mucenice Teodot, piroane ţi s-au bătut în picioare şi ai mers pe cărarea care duce către Împărăţia Cerurilor, prea lăudate, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduind pe Dumnezeu, cel ce a venit pe pământ şi prin dumnezeieştile Patimi a nimicit patima cea de tot pierzătoare, ai suferit patima cea dumnezeiască şi fericită cu trupul, Sfinte Teodot, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile sângelui tău şi cu apele învăţăturilor celor sfinţite ai adăpat cu har inimile credincioşilor celor buni, prea sfinţite şi ai făcut ca să odrăslească în ele Înţeleciunea cea dumnezeiască a Ziditorului, căruia strigăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De toată spurcăciunea ai curăţit firea omenească, Fecioară, născând ploaia cea cerească, pe Cel ce s-a făcut Om pentru noi şi pe noi, cei ce eram învechiţi, ne-ai înnoit, Preacurată, pe cei care strigăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Racla cea dumnezeiască a moaştelor prea sfinţitului păstor izvorăşte tot felul de tămăduiri şi potoleşte patimile şi dezleagă durerile cele din toată vremea, cu darul cel dumnezeiesc al Mântuitorului.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un sfinţit mucenic având puterea de a lega şi de a dezlega, dezleagă lanţurile răutăţilor mele şi răcoreşte sufletul meu, cel ce arde de focul păcatului, rugând pe Cel Milostiv pentru mine.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi Biserica prăznuieşte cu credinţă pomenirea ta cea prea sfinţită şi mutarea ta către Iubitorul de oameni; şi bucurându-se, îţi împleteşte ţie cununi dumnezeieşti de laude.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Câştigându-te pe tine ca pe o stea plină de lumină strălucitoare, cu Razele cele luminoase ale dumnezeieştilor doriri şi cu luminile cele curate ale minunilor tale ne luminăm, de Dumnezeu grăitorule, Sfinte mucenice Teodot.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Născut-ai nouă, Fecioară, Lumina care a strălucit în chip de negrăit din Tatăl mai înainte de lumină, risipind întunericul necunoştinţei; şi pe cei ce dormeau în umbra păcatului i-a luminat.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Neînţeleasă şi nepricepută este, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, taina cea cu adevărat înfricoşătoare, care s-a săvârşit întru tine! Că, pe Cel Necuprins zămislindu-L, L-ai născut cu Trup din prea curatul tău sânge; pe care, ca pe Fiul tău roagă-L totdeauna, prea curată să mântuiască sufletele noastre.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Preacurata Mieluşea şi Maica Ta cea neispitită de nuntă, Hristoase, văzându-te mort, spânzurat pe Cruce, cu durere de mamă jelindu-se, striga: ce Ţi-a răsplătit Ţie adunarea cea fărădelege şi nemulţumitoare, care de multe şi mari daruri s-a bucurat de la Tine, Fiul meu? Laud smerenia Ta cea dumnezeiască!

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Isihie

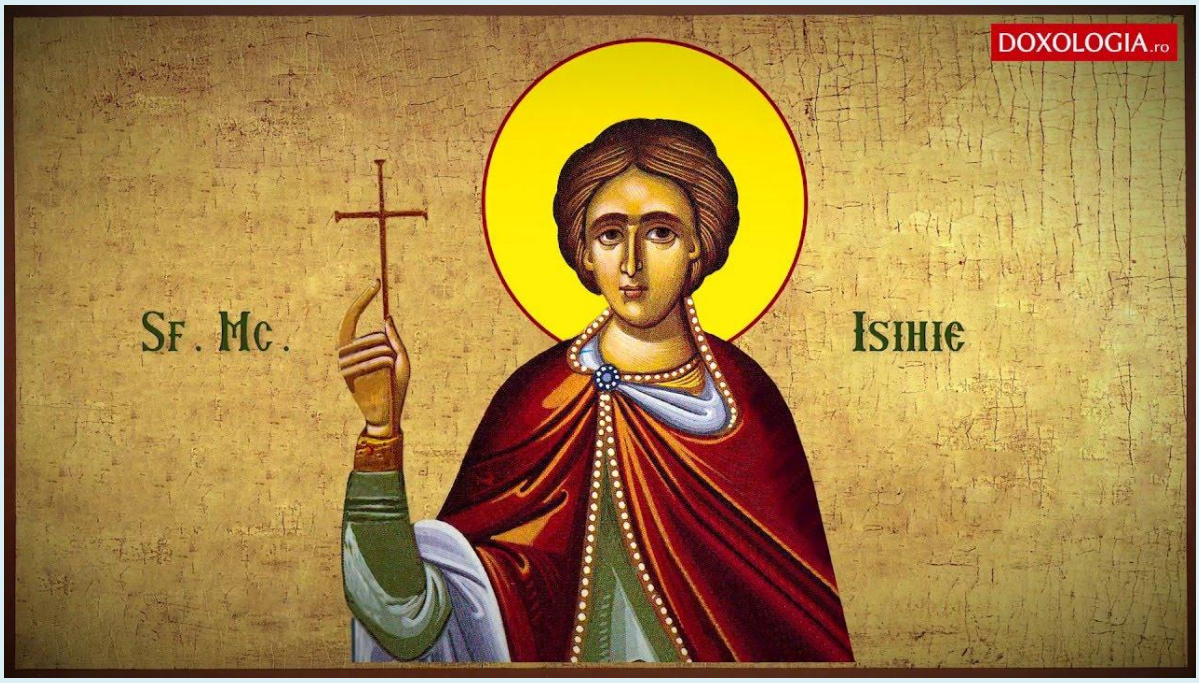

Canon de rugăciune la Sfântul mucenic Isihie - 2 martie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=FTfmwUttC-M

***

Troparul Sfântului mucenic Isihie, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Isihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

facere a lui Iosif

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit carele şi puterea lui Faraon.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile străluciri ale Mântuitorului fiind luminat, pătimitorule, umple de Lumină dumnezeiască pe cei ce prăznuiesc pătimirea ta cea sfântă.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul dăruindu-te Mântuitorului, ai suferit cu răbdare moartea cea pentru Dânsul, Sfinte Isihie prea fericite şi ai dobândit viaţa cea dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îngrădit fiind cu legile Stăpânului, ai îndepărtat de la tine momelile cele viclene ale nelegiuiţilor, Sfinte Isihie prea fericite, pătimind cu multă răbdare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Fecioară ai rămas după naştere, ca şi mai înainte de naştere, născând cu adevărat pe Ziditorul. Pe Acesta roagă-L, Preacurată, să fie izbăviţi cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici…

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având cugetul tău sus, la Dumnezeu, purtătorule de biruinţă, ai înfrânt puterea cea aducătoare de pierzare a prigonitorilor tăi, luptându-te cu multă răbdare.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Numai frumuseţea cea dorită a lui Hristos ai iubit-o şi ai fugit de frumuseţile lumii; şi luptându-te, ai primit cununa dreptăţii, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O singură Dumnezeire cunoscând, ai defăimat nestatornicia închinării la idoli, purtătorule de biruinţă şi te-ai arătat strălucitor prin mucenicie, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Moartea până la tine a stăpânit, căci ai născut Izvorul nemuririi, Preasfântă, pe Hristos, Însuşi Dumnezeul nostru cel prea bun.
Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit, iar cei neputincioşi s-au încins cu putere. Pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Din dragoste pentru chipul Tău, Milostive, pe Cruce Te-ai Răstignit şi neamurile s-au mântuit. Că Tu eşti Puterea şi Lauda mea, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vitejia cugetului ai stat împotriva tiranului, prea fericite, care îţi poruncea să jertfeşti idolilor, mărite mucenice Isihie.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o jertfă prea curată te-ai adus Celui ce din îndurările milostivirii Sale, s-a jertfit pentru tine, mare mucenice Isihie, podoaba mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sprijin şi întărire s-a arătat ţie Stăpânul, în timpul pătimirilor tale, pururea fericite. Pentru aceasta nu te-ai înfricoşat de moartea cea vremelnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Fecioară, odrăslind Strugurele cel fără stricăciune, care picură tuturor mustul nemuririi, te-ai arătat, prea curată şi Maică şi Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumină ai venit în lume, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mintea ta, luminată cu Lumina cea nematerialnică, a risipit înşelăciunea rătăcirii idoleşti a mulţimii, Sfinte Isihie, fericite.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţelegeri pline de lumină şi cu bune înălţări îndumnezeindu-te, prea fericite, ai scăpat de nestatornicia închinării la idoli, purtătorule de biruinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părăsind necunoştinţa cea plină de tulburare, te-ai liniştit şi ai primit, purtătorule de biruinţă, în locul ostenelilor şi durerilor tale, dumnezeiasca veselie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Tu singură ai născut pe pământ, Preacurată, pe Dumnezeu Cuvântul cel Ceresc, pe care Îl laudă toată făptura, ca pe Făcătorul şi Domnul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a, mai înainte…

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţând dragostea inimii tale către Dumnezeu, ai fost aruncat în apele râurilor, Sfinte Isihie, găsindu-ţi în ele sfârşitul tău cel fericit, mucenice.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apa desfătării după vrednicie te-a primit pe tine, Sfinte mucenice Isihie, cel ce ai primit sfârşitul fericit în apele râurilor, în care ai înecat mulţimea demonilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu tăria şi cu puterea Duhului ai călcat în picioare, prea fericite, mulţimea nemăsurată a vrăjmaşilor celor nevăzuţi şi încununat fiind de biruinţă, te-ai numărat laolaltă cu Cetele îngerilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

În pântecele tău cel sfânt locuind Domnul, Născătoare de Dumnezeu, locaşuri pline de desfătare ale Treimii face pe cei ce cu credinţa adevărului te fericesc acum pe tine.

Irmosul: Strigat-a, mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, Iona, în chit rugându-se: din stricăciune mă scapă, Iisuse, Împărate al Puterilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia focului în picioare au călcat-o, strigând în cântări: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vitejeşte luptându-te cu vrăjmaşul, ai umilit tăria aceluia, prea fericite Isihie, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De la o margine până la alta a pământului, mucenice, vitejia, faptele şi credinţa ta hotărâtă se vestesc, mucenice Isihie, cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu legăturile cele prea tari ale luptei tale, mucenice, ai spânzurat pe vrăjmaşul şi moarte prea mărită ai primit, Sfinte Isihie, înecat fiind în apă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Pe noi toţi, cei omorâţi de păcat, născând Viaţa, ne-ai înviat. Pentru aceasta, îţi strigăm ţie: Maică a lui Dumnezeu, Fecioară, pururea mărită.

Cântarea a 8-a

Irmos: Toate lucrurile lui Dumnezeu…

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gata pentru lupte cu vitejie te-ai arătat, având pe Hristos sprijinitor, mărite şi biruind în chip desăvârşit, ai primit cununa nestricăciunii şi vieţuieşti în veci.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu luptele tale cele sfinţite ai oprit valurile credinţelor celor deşarte, înţelepte; şi aruncat fiind în Rai, ai primit acolo sfârşitul, lăudând pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul ce ai împărăţit cu strălucire asupra rătăcirii, ai părăsit, mărite, petrecerile cele împărăteşti şi slujba ta cea înaltă şi te-ai lipit de Împăratul tuturor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Prea sfinţitul prooroc te numeşte pe tine uşă neumblată, Preacurată, prin care a trecut Ziditorul, precum Singur ştie şi pe care iarăşi a lăsat-o închisă, ca şi mai înainte de naştere.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne în-chinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Toate lucrurile lui Dumnezeu şi toată făptura binecuvântaţi pe Domnul. Cei cuvioşi şi popoarele cele smerite cu inima, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii!

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, adică, prin boala neascultării…

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumos la suflet şi la trup ai fost cunoscut, Sfinte mucenice Isihie; că ai părăsit slujba ta şi averea şi mărirea cea trecătoare şi numai lui Hristos ai urmat, alăturându-te mulţimilor de mucenici.

Stih: ***Sfinte mucenice Isihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zdrobit-ai idolii pierzării, înţelepte Isihie şi ai murit de moarte silnică, ca să dobândeşti viaţa cea viitoare, laolaltă cu toţi cei ce au pătimit. Pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sositu-ne-a nouă, astăzi, pomenirea ta, Sfinte mucenice Isihie, de Dumnezeu fericite, luminând inimile tuturor celor ce cu credinţă laudă acum ostenelile, luptele tale cele vitejeşti şi nevoinţele ostenelilor tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Lumină ne-a răsărit nouă din tine, Preacurată, Cel ce singur este Domnul tuturor şi a luminat inimile tuturor.

Irmosul: Eva, adică, prin boala neascultării blestem înăuntru a adus, iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla sarcinii tale, ai înflorit în lume Binecuvântarea; pentru aceasta, toţi te mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pătimitor nebiruit al Atotţiitorului ai fost, fericite mucenice Isihie, necruţându-ţi trupul în vremea prigoanelor. Pentru aceasta, fiind omorât în apele râurilor, întru acestea ai înecat pe balaurul cel vrăjmaş. Drept aceea, cu veselie prăznuim sfântă pomenirea ta, mucenice.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Neînţeleasă şi nepricepută este, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, taina cea cu adevărat înfricoşătoare, care s-a săvârşit întru tine! Că, pe Cel Necuprins zămislindu-L, L-ai născut cu Trup din prea curatul tău sânge; pe care ca pe Fiul tău, roagă-L totdeauna, prea curată să mântuiască sufletele noastre.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Preacurata Mieluşea şi Maica Ta cea neispitită de nuntă, Hristoase, văzându-te mort, spânzurat pe Cruce, cu durere de mamă jelindu-se, striga: ce Ţi-a răsplătit Ţie adunarea cea fărădelege şi nemulţumitoare, care de multe şi mari daruri s-a bucurat de la Tine, Fiul meu? Laud smerenia Ta cea dumnezeiască!

Imnografie

Condacul Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei: Credinţa cea rea a mării ai ruşinat şi înşelăciunea închinării la idoli cu puterea dreptei credinţe ai rănit-o şi făcându-te ca o ardere de tot dumnezeiască, prin lucrarea minunilor tale ai ajuns cunoscut până la marginile lumii, prea sfinţite mucenice Teodot. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului sfințit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-sfintit-mucenic-teodot-episcopul-chiriniei-tropar

Troparul Sfântului mucenic Isihie: Mucenicul Tău, Doamne, Isihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfântului mucenic Isihie - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-mucenic-isihie-tropar

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Cirenei

Cuvant Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Teodot, episcopul Cirenei - 2 martie: **https://www.youtube.com/watch?v=OUzVoE1AGLg**

***

În insula Ciprului este o cetate ce se numeşte Cirene. Într-acea cetate a fost episcop Sfântul sfinţitul mucenic Teodot, fiind de neam din Galatia, născut din părinţi creştini şi crescut în învăţătura cărţii. El, din tinereţe deprinzându-se cu înţelepciune şi fapte bune, a mers în insula Ciprului, unde învăţa pe elini să lase rătăcirea şi înşelăciunea idolească, şi să creadă în Hristos, adevăratul Dumnezeu. Apoi pe mulţi întorcându-i, prin propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, de la necurăţia păgânească, i-a povăţuit la calea mântuirii. Pentru aceea a fost ales episcop în cetatea Cirenei a Ciprului.

Atunci era prigonire mare înpotriva creştinilor, împărăţind păgânul Liciniu (308-324), iar în Cipru era ighemon Savin. Dorind sfântul să fie muncit pentru Hristos, se certa cu îndrăzneală cu elinii, mustrând rătăcirea lor şi propovăduind pe Hristos, adevăratul Dumnezeu.

Auzind despre aceea, ighemonul Savin a poruncit să-l prindă spre mucenicie. Înştiinţându-se arhiereul lui Dumnezeu de porunca ighemonului, n-a aşteptat să vină după dânsul. Ci îndată sculându-se, s-a dus singur la ighemon şi, stând înaintea lui, i-a zis: ***"Iată cel pe care îl cauţi, eu sunt! Nu m-am ascuns de tine, nici nu sunt adus cu sila, ci de voia mea am venit. Căci adevărul, pe care nu se cade a-l ascunde, trebuie a-l arăta, adică pe Hristos, Dumnezeul meu, să-L propovăduiesc; iar necurăţia şi neputinţa păgânătăţii voastre s-o vădesc. Dar nu este trebuinţă de multă arătare a neputinţei voastre, căci singură aceea vă arată a fi neputincioşi, căci sunteţi mai fricoşi decât broaştele, de vreme ce pentru un creştin s-a tulburat toată cetatea şi oastea păgânilor. Pentru că se tem diavolii de un om care este rob al lui Hristos şi se sârguiesc ca nu cumva, scăpând din mâinile voastre ale muncitorilor, să ridice asupra lor mai mare război şi să biruiască neputinţa lor, biruind prin cuvinte pe cei ce le slujesc lor, având nădejdea cea deşartă spre dânşii".***

Ighemonul, nesuferind o mustrare ca aceasta, a poruncit îndată să bată fără de milă pe sfântul cu vine crude.

Şi, fiind bătut multă vreme, grăia cuvântul lui David: Pe spatele meu au lucrat păcătoşii, îndelungat-au fărădelegea lor.

Încetând slugile a-l bate pe mucenic, a zis către dânsul ighemonul: "Vezi ce ţi-a folosit ţie multa grăire şi îndrăzneala ta?"

Răspuns-a sfântul: "De ai fi avut ochii tăi cei sufleteşti luminaţi, ţi-aş fi arătat ce mi-a folosit bărbăţia mea, pe care tu o numeşti îndrăzneală; ci de vreme ce eşti orb, pentru aceea nu poţi să-mi vezi bunătăţile ce-mi stau înainte; măcar dintr-aceasta să înţelegi, cum că eu căutând cu sufletească privire la cereştile răsplătiri, cele gătite mucenicilor lui Hristos, sunt nemişcat în rănile cele luate de mine şi nu simt mucenicia; căci sufleteasca veselie cea întru Dumnezeul meu, biruieşte toate durerile trupeşti".

Savin ighemonul a zis: "Te mândreşti, Teodote, ca să înşeli pe cei ce te aud, dar pe mine nu poţi să mă înşeli cu cuvintele tale. Căci până într-atâta voi munci trupul tău, până ce vei mărturisi stăpânirea zeilor noştri".

A grăit sfântul: "Precum voieşti, ispiteşte-mă cu muncile; adună-ţi toată puternica ta meşteşugire spre trupul meu şi te înştiinţează de puterea ostaşului lui Hristos şi vei vedea cine va fi mai tare: cei ce mă muncesc pe mine, ori eu care port în mine pe Hristos?"

Ighemonul a zis: "Au nu ştii, cum că din poruncile împărăteşti am stăpânire asupra trupului tău, ca să-l sfărâm cu rănile şi să-ţi pierd tăria ta până în sfârşit?"

A răspuns sfântul: "Unuia Dumnezeu, Acestuia Îi slujesc, care m-a făcut mult mai presus decât împăraţii şi mult mai puternic decât boierii. Pentru aceea acum ca şi cu un rob grăiesc cu tine şi decât orice rob mult mai necinstit te socotesc pe tine şi nu ţin seamă de toate muncile, cu ajutorul Dumnezeului meu, care ne-a învăţat să socotim toată dragostea lumească ca pe nişte paie, pleavă şi gunoi. Deci, să nu socoteşti că mă vei înfricoşa cu mândria şi cu groaznicele tale îngroziri. Te lauzi cum că ai putere peste trupul meu. Dar o stăpânire ca aceea au şi tâlharii care trăiesc în pustietăţi. Căci, când prind pe cineva în cale, îl muncesc precum voiesc. Şi tu acum te socoteşti a fi puternic, nădăjduind în sabia ta cea fărădelege. Pentru că stăpânirea cea legiuită schimbând-o în tiranie, pe desfrânaţi şi pe ucigaşii de oameni îi ierţi, iar munca cea vrednică a lor o aduci asupra bărbaţilor celor nevinovaţi şi dreptcredincioşi".

Atunci, mâniindu-se ighemonul foarte tare, a poruncit să-l spânzure pe mucenic pe lemnul cel de muncă şi cu unelte ascuţite să-i strujească coastele lui.

Iar pătimitorul lui Hristos, fiind strujit şi răbdând dureri, se ruga lui Dumnezeu, grăind: "Doamne, Iisuse Hristoase, Făcătorul a toată făptura cea văzută şi nevăzută, Cel ce ai prădat moartea, Cel ce ai stricat iadul, Cel ce pe Cruce ai omorât începătoriile şi puterile întunericului, care ai vădit pe domnul veacului acestuia şi ai dăruit de sus putere Sfinţilor Tăi apostoli şi fără de ispită i-ai păzit pe dânşii; Cel ce ai dat oarecând tânărului David biruinţă asupra uriaşului Goliat şi ai schimbat văpaia în cuptorul Babilonului, ca să nu vatăme trupurile sfinţilor Tăi tineri, răcorindu-i cu rouă; Tu şi pe mine mă întăreşte în muncile acestea, căci ştii neputinţa omenească. Slabă este tăria noastră, şi se ofileşte ca o floare în puţină vreme. Pentru slava numelui Tău, Doamne, dă putere neputinţei mele şi risipeşte puterea celor ce se scoală asupra turmei Tale celei sfinte, ca să înţeleagă tot pământul că Tu eşti Dumnezeu prea înalt, care dai tărie şi putere celor ce nădăjduiesc spre Tine".

Astfel rugându-se sfântul, suliţele ascuţite atâta îi strujiseră trupul, încât i se vedeau oasele goale. După aceea a poruncit ighemonul ca, luându-l de pe lemnul cel de muncă, să-l ducă în temniţă.

Deci sfântul, fiind dus spre temniţă, striga prin toată cetatea, grăind: ***"Cei ce mă vedeţi într-acest chip pătimind, să înţelegeţi că nu fără de nădejde pătimesc; căci pentru durerile mucenicesti am răsplătire de la Hristos Dumnezeu, spre care eu***

nădăjduiesc. Că dacă un împărat pământesc vremelnic cinsteşte pe ostaşii săi, cei ce pentru dânsul cu bărbăţie şi cu vitejie se oştesc şi îşi varsă sângele lor şi le dă vrednice daruri, iar celor ce mor la război, le pomeneşte numele cu zugrăveli, cu cât mai mult veşnicul Împărat dăruieşte cinste nevoitorilor Săi şi în viaţa cea de acum şi la Înviere, când îi va arăta părtaşi ai Împărăţiei Sale. Stau mărturie cinstitele moaşte ale sfinţilor mucenici care mai înainte s-au nevoit, şi care se cinstesc cu cucernicie de toţi credincioşii mai mult decât toate cele de pe pământ, lucruri cinstite şi bogăţii. Iar prin cinstirea lor se închipuieşte cinstea şi slava care în cer li se dă de la Dumnezeu şi de la îngerii Lui sufletelor mucenicilor".

Acestea şi mai multe grăindu-le sfântul, mergea după dânsul tot poporul până la temniţă, în care a petrecut sfântul cinci zile; după aceea a fost adus iarăşi la întrebare înaintea ighemonului.

Şi a zis ighemonul către mucenic: "Eu socotesc că nu-ţi este de trebuinţă mai multă pedeapsă, să te înţelepţeşti; destul îţi este munca cea dintâi, cred că te vei apropia acum spre cinstea zeilor noştri, amintindu-ţi de pătimirile cele dintâi; iar dacă vei petrece încă în nesupunere, apoi mă vei sili ca să aduc asupra ta şi mai grele munci. Drept aceea, ascultă-mă, şi te izbăveşte însuţi de muncile ce vor să-ţi vină".

Sfântul Teodot a zis: "Nu cunoşti, de trei ori ticăloase, că chiar de s-ar fi strivit trupul meu de munci şi coastele mele ar fi sângerat de răni, totuşi cu vitejie sunt gata şi acum a suferi de la tine toate cele ce se vor aduce asupra mea, până ce voi sfârşi nevoinţa alergării mele, ca să primesc cununa dreptăţii care îmi este pusă înainte de Domnul meu, Iisus Hristos".

A zis ighemonul: "Nu pomeni aici pe Cel răstignit, căci defaimi locul acesta de judecată".

Răspuns-a Sfântul Teodot: "Nebunule şi plinule de toată necurăţia, tu, pomenind pe acei necuraţi zei ai tăi, oare nu socoteşti că defaimi locul acesta? Iar eu, deoarece pomenesc pe Cel întru tot curat, ca Stăpân al meu, pe Iisus Hristos, Împăratul şi Domnul, tu cu greutate Îl asculţi şi huleşti, ca şi cum s-ar fi prihănit locul tău cel de judecată prin pomenirea numelui lui Hristos. Iată, se chinuieşte cugetul tău, numai la numirea prea curat numelui Său. Dar şi diavolii care se cinstesc de voi aceasta o pătimeau, nesuferind muncile ce li se făceau prin vederea lui Hristos şi strigau: Ce este nouă şi Ţie, Iisuse Nazarinene? Ce ai venit mai înainte de vreme să ne munceşti pe noi? Nu este lucru de mirare, că nici tu nu suferi a auzi numele lui Hristos, deoarece eşti rudă a diavolilor de la strămoşii tăi, slujindu-le acelora şi urmându-le".

Savin ighemonul a zis: "Eu am socotit că tu vei fi mai blând după muncile cele dintâi şi că mă vei asculta pe mine, cel ce te chem pe tine spre mântuire; dar tu mai rău te-ai făcut. Ci, deoarece rămâi neschimbat certându-te cu noi şi amăgindu-ţi inima ta, ca şi cum ai răbda pentru Hristos, iată o muncă nouă voi aduce asupra ta şi te voi birui şi-ţi voi arăta că nimic nu-ţi sporeşte nădejdea ta spre Hristos. Că nu-ţi va ajuta ţie înşelătorul Acela, spre care, nădăjduind, te semeţeşti la munci".

Iar sfântul mucenic a zis: "De aş fi răbdat aceasta pentru un om, apoi mai ticălos aş fi fost decât voi, cei fără de Dumnezeu şi nici o nădejde bună nu aş fi avut de viaţa ce va să fie. Dar până în sfârşit nu aş fi suferit atât de mare muncă, dacă nu aş fi privit spre cereasca Împărăţie, în care mai multă plată voi primi de la Hristos, adevăratul Dumnezeu. Deci, pentru ce oare să nu rabd mai mari munci, cu ajutorul lui Hristos pentru veşnicele bunătăţi cele făgăduite? Vezi în mine ajutorul lui Hristos şi te încredinţează, cum că nădăjduiesc spre El. Pentru că, acoperindu-mă cu dumnezeiasca Lui mână, nu mă tem de muncile tale şi nimic nu pătimesc cu greutate. Şi, deşi trupul de ţarină pătimeşte, gândul cel întărit în Dumnezeu rămâne neschimbat".

Atunci ighemonul Savin a poruncit ca să se aducă un pat de fier şi să-l întindă peste el pe sfântul şi să se aprindă sub dânsul foc şi să pună dedesubt vreascuri şi paie.

Iar după ce pătimitorul a răbdat şi această muncă, s-a minunat ighemonul şi a zis: "De unde se află la voi creştinii atâta nemilostivire? Pe cine puteţi a milui, voi cei ce singuri nu voiţi a vă milui pe voi? Sau către cine veţi fi înduraţi, neîndurându-vă de voi înşivă?"

Sfântul Teodot a zis: "Obiceiul iubirii de oameni nu-l ştii şi pentru milă grăieşti? Atunci îţi voi mulţumi ţie, când mă vei schimba pe mine din vremelnica viaţă şi mă vei elibera la cereasca Împărăţie. Dar voieşti a mă înălţa pe mine, căci, mai mult muncindu-mă, şi mai multă răsplătire îmi mijloceşti. Deci, dacă îţi este milă de mine, eliberează-mă prin felurite munci din această vremelnică viaţă. Adaugă-mi şi mai mari munci, ca acolo să mi se adauge cununa dreptăţii. Munceşte-mă până la moarte, ca desăvârşit nevoitor să mă duc la Puitorul meu de nevoinţă, Hristos, ca toate Sfintele îngereşti cete să mă primească, bucurându-se şi veselindu-se".

Ighemonul a zis: "Eu te voi face desăvârşit nevoitor, căci voi afla alte munci mai cumplite contra ta".

Iar mucenicul lui Hristos a zis: "De ai fi ştiut bunătatea Dumnezeului meu, spre care nădăjduiesc, cum că, pentru muncile acestea de puţină vreme, mă voi învrednici Vieţii celei veşnice, tu însuţi ai fi voit să pătimeşti pentru El, precum pătimesc şi eu. Dar, de vreme ce au împietrit inimile voastre diavolii, cei ce se cinstesc de voi, şi nimic, după viaţa aceasta, nu nădăjduiţi, de aceea aţi căzut în înşelăciunea lumii acesteia, mai înainte cinstind cele vremelnice şi trecătoare, mai mult decât cele veşnice".

Acestea auzindu-le, ighemonul s-a înspăimântat şi a zis: "Îmi spuneau unii de tine, cum că eşti simplu, dar eu te văd a fi priceput mare".

Iar Sfântul Teodot a răspuns: "Hristos grăind prin mine, care ritori pot să-mi stea împotrivă? Deci să ştii cum că bine ai auzit de la cei ce ţi-au spus despre mine că sunt nepriceput. Adevărat au zis. Însă darul Hristosului meu nevoindu-se împreună cu mine, precum mă învaţă a grăi, aşa şi muncile mă învaţă a răbda, uşurîndu-mi durerile în rănile ce le primesc".

Ighemonul a zis: "Nu te voi cruţa, Teodote".

Răspuns-a sfântul: "Fă ce voieşti, că sunt gata la aceasta".

Atunci ighemonul Savin a poruncit să-i bată piroane în picioarele lui şi să fie prigonit de ostaşi.

Bătându-i piroane în picioare, el, ridicându-şi mâinile sale la cer, grăia: ***"Mulţumesc Ţie, Doamne al meu, Iisuse Hristoase, că pe mine nevrednicul m-ai învrednicit a fi părtaş patimilor Tale! De unde mi s-a adăugat mie, lepădatului, atât dar, căci iată acum la cer m-am suit? Mulţumesc Ţie, Mântuitorul meu, că m-ai izbăvit de cei ce-mi prigonesc sufletul. Slăvească-se numele Tău, Stăpâne Hristoase, în trupul meu, că Tu îmi eşti viaţă, Fiule al lui Dumnezeu, şi a muri pentru Tine, dobânda îmi este. Încredinţez Ţie pe cei ce pătimesc pentru numele Tău; fii lor ajutător. Potoleşte viforul acesta şi risipeşte pe cei ce se scoală asupra Bisericii Tale celei sfinte, ca în pace să Te laude pe Tine poporul Tău, în veci".***

După aceea a grăit către creştinii cei ce îi stăteau de faţă: "A mea nevoinţă, fraţilor, acum se sfârşeşte şi cununa îmi este aproape. Iată plata dreptăţii mele pe care mi-o va dărui mie Iisus Hristos. El S-a răstignit pentru mine, iar eu trupul mi l-am dat la răni pentru Dânsul! El a murit pentru mine, ca să mă izbăvească din stricăciune, iar eu mor pentru Dânsul, ca să mă învrednicesc Împă-

răţiei Lui! O, cât este de mare darul lui Hristos! că pentru pătimirea cea de puţin timp pentru El, veşnice şi negrăite bunătăţi răsplăteşte, mai mult decât măsura cea vrednică. Nu sunt vrednice pătimirile vremii de acum, pe lângă slava ce are să se arate întru noi".

Şi aşa, cu piroanele în picioare, alerga sfântul, fiind izgonit de ostaşi pe drum.

Mulţi din poporul elinesc, văzând o răbdare ca a lui şi cuvintele cele ca mierea curgătoare ascultându-le, au crezut în Hristos şi îşi băteau joc de necuraţii idoli, iar pe tiran îl ocărau şi numele lui Hristos îl prea măreau.

Aflând de aceasta ighemonul Savin, a poruncit ca iarăşi să-l arunce pe Sfântul Teodot în temniţă; căci zicea el: "Să nu se înşele poporul cu fermecătoarele lui învăţături". Deci, se sfătuia cu sfetnicii săi, cu ce moarte să piardă pe mucenic.

Trecând multe zile, au început a i se înmulţi rănile şi toţi bine credincioşii creştini venind cu mahrame curate, i le ştergeau.

După aceasta marele Constantin, biruind pe Maxenţiu cu puterea Crucii (312) şi dăruind libertate tuturor creştinilor (313), a venit poruncă de la dânsul să înceteze prigonirea şi cei ţinuţi în legături pentru Hristos să fie liberi.

Auzind de aceasta Sfântul Teodot s-a mâhnit foarte tare căci dorea să moară în munci pentru Hristos. Deci, fiind eliberat, s-a dus la cetatea sa, Cirene, şi, petrecând după pătimire doi ani pe scaunul său, a adormit întru Domnul.

Şi a luat îndoită cunună, a arhieriei şi a muceniciei, din mâna Domnului nostru Iisus Hristos, care încununează pe nevoitorii Săi cu slavă veşnică. Căruia şi noi de ne-am învrednici, cu rugăciunile Sfântului sfinţitului mucenic Teodot şi cu darul lui Hristos, căruia se cuvine slavă, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Viaţa Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Cirenei

Sfântul mucenic Teodot, născut în Galatia - Asia mică, era episcopul Cirenei din Cipru. În timpul unei persecuţii a creştinilor din timpul păgânului împărat Liciniu (311-324), Sfântul Teodot îl mărturisea pe Hristos fără oprelişti, cerându-le păgânilor să lase deoparte idolii şi să se închine la adevăratul Dumnezeu. Sabin, ighemonul insulei Cipru, a ordonat arestarea episcopului şi aducerea sa la judecată.

Auzind de porunca ighemonului, episcopul n-a mai aşteptat după soldaţi ci s-a dus singur la ighemon, spunându-i: ***"Eu, cel pe care-l cauţi, sunt aici. Am venit să-l propovăduiesc pe Domnul Dumnezeul meu".***

Ighemonul a hotărât să fie bătut fără milă, să-l suspende de un copac şi să-i scrijelească trupul cu obiecte ascuţite, după care l-a aruncat în închisoare.

După cinci zile, Sfântul Teodot a fost dus în faţa ighemonului care, a presupus că după atâtea chinuri, sfântul a renunţat la credinţa lui ca să nu mai sufere mai mult. Cu toate acestea, Sfântul Teodot nu a încetat să-L proslăvească pe Hristos.

La început, l-au pus pe un grătar de fier sub care au aprins un foc; apoi i-au bătut cuie în tălpi şi l-au pus să meargă.

Mulţi dintre martorii suferinţelor martirului au fost atât de impresionaţi de răbdarea cu care acesta îndura chinurile şi de inspiraţia divină a cuvintelor sale, încât au crezut ei înşişi în Hristos.

Auzind acestea, Sabin a ordonat să oprească tortura şi să-l arunce pe sfânt în închisoare.

În timpul Sfântului Constantin cel mare, creştinilor li s-a permis să-şi manifeste credinţa şi printre cei eliberaţi din închisori s-a aflat şi Sfântul Teodot.

Acesta s-a întors în Cirena şi după doi ani în scaunul episcopiei, a adormit întru Domnul în pace prin anul 326.

Viața Sfântului mucenic Isihie

Acesta a trăit pe vremea împăratului Maximilian, fiind întâiul slujitor al palatului împărătesc și făcând totodată parte și din senat. După porunca împăratului ca toți creștinii care erau în armată, dacă nu se vor lepăda de Hristos, să fie dezbrăcați de uniformă și să petreacă viață de rând, Isihie a fost dezbrăcat de veșmintele cele de mult preț cu care era îmbrăcat, a fost îmbrăcat mai departe cu o haină proastă de lână fără de mâneci și a fost dus ca să trăiască laolaltă cu femeile.

După aceasta, împăratul chemându-l la sine l-a întrebat dacă nu se rușinează că a fost coborât din cinstea de magistru la felul acela de viețuire cu totul necinstit, de vreme ce el, ca împărat, nu poate să așeze pe creștini în vredniciile și la puterea pe care Isihie o avea mai înainte.

Dar Sfântul Isihie spunând că cinstea din veacul acesta este trecătoare și că numai cinstea pe care o are cineva înaintea Domnului Hristos este veșnică și nesfârșită, împăratul a poruncit să i se lege o piatră de moară de gât și să fie aruncat în râul care se cheamă Oronte și în care sfântul și-a găsit sfârșitul său fericit.

Sinaxar din 2 martie

În această lună, în ziua a doua, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Teodot, episcopul Cirenei, din insula Cipru.

Sfântul mucenic Teodot, născut în Galaţia - Asia mică, era episcopul Cirenei din Cipru. În timpul unei persecuţii a creştinilor din timpul păgânului împărat Liciniu (311-324), Sfântul Teodot îl mărturisea pe Hristos fără oprelişti, cerându-le păgânilor să lase deoparte idolii şi să se închine la adevăratul Dumnezeu.

Sabin, ighemonul insulei Cipru, a ordonat arestarea episcopului şi aducerea sa la judecată.

Auzind de porunca ighemonului, episcopul n-a mai aşteptat după soldaţi ci s-a dus singur la ighemon, spunându-i: "Eu, cel pe care-l cauţi, sunt aici. Am venit să-l propovăduiesc pe Domnul Dumnezeul meu. "

Ighemonul a hotărât să fie bătut fără milă, să-l suspende de un copac şi să-i scrijelească trupul cu obiecte ascuţite, după care l-a aruncat în închisoare.

După cinci zile, Sfântul Teodot a fost dus în faţa ighemonului care a presupus că după atâtea chinuri, sfântul a renunţat la credinţa lui ca să nu mai sufere mai mult. Cu toate acestea, Sfântul Teodot nu a încetat să-L proslăvească pe Hristos.

La început, l-au pus pe un grătar de fier sub care au aprins un foc; apoi i-au bătut cuie în tălpi şi l-au pus să meargă.

Mulţi dintre martorii suferinţelor martirului au fost atât de impresionaţi de răbdarea cu care acesta îndura chinurile şi de inspiraţia divină a cuvintelor sale, încât au crezut ei înşişi în Hristos.

Auzind acestea, Sabin a ordonat să oprească tortura şi să-l arunce pe sfânt în închisoare.

În timpul Sfântului Constantin cel mare (prăznuit în 21 mai), creştinilor li s-a permis să-şi manifeste credinţa şi printre cei eliberaţi din închisori s-a aflat şi Sfântul Teodot.

Acesta s-a întors în Cirene şi după doi ani în scaunul episcopiei, a adormit întru Domnul în pace prin anul 326.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Isihie Sincliticul.

Acesta a trăit pe vremea împăratului Maximilian, fiind întâiul slujitor al palatului împărătesc şi făcând totodată parte şi din senat. După porunca împăratului ca toţi creştinii care erau în armată, dacă nu se vor lepăda de Hristos, să fie dezbrăcaţi de uniformă şi să petreacă viaţă de rând, Isihie a fost dezbrăcat de veşmintele cele de mult preţ cu care era îmbrăcat, a fost îmbrăcat mai departe cu o haină proastă de lână fără de mâneci şi a fost dus ca să trăiască laolaltă cu femeile.

După aceasta, împăratul chemându-l la sine l-a întrebat dacă nu se ruşinează că a fost coborât din cinstea de magistru la felul acela de vieţuire cu totul necinstit, de vreme ce el, ca împărat, nu poate să aşeze pe creştini în vredniciile şi la puterea pe care Isihie o avea mai înainte.

Dar Sfântul Isihie spunând că cinstea din veacul acesta este trecătoare şi că numai cinstea pe care o are cineva înaintea Domnului Hristos este veşnică şi nesfârşită, împăratul a poruncit să i se lege o piatră de moară de gât şi să fie aruncat în râul care se cheamă Oronte şi în care sfântul şi-a găsit sfârşitul său fericit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Cvint, făcătorul de minuni.

Acest sfânt s-a născut în Frigia şi a învăţat acolo dreapta credinţă. Ducându-se apoi în satul Neolida, împărţea milostenii celor lipsiţi.

Dar în vremea împăratului Aurelian, ighemonul Rufin îl îndemna să jertfească idolilor, sub ameninţarea cu moartea. Cum însă Sfântul Cvint cu rugăciunea lui a vindecat pe ighemon de demonul de care era cuprins, acesta l-a lăsat în pace.

Şi iarăşi fiind prins de cei ce se aflau la templul idolilor, deoarece întâmplându-se la un cutremur, templul şi toate statuile care se găseau în el au căzut la pământ, cei ce-l ţineau prins pe sfânt au fugit şi l-au lăsat slobod.

La patruzeci de zile de la cutremur venind în fruntea locului aceluia conducător Clearh şi acesta fiind om superstiţios şi plin de teamă faţă de religia idolilor, a poruncit ca Sfântul Cvint să fie din nou prins şi să i se zdrobească fluierele picioarelor. Dar acestea îndată, cu puterea lui Hristos, s-au făcut din nou sănătoase.

Iar după zece ani, de la zdrobirea picioarelor lui, timp în care mergând din loc în loc vindeca toată boala şi toată slăbiciunea şi ajuta pe săraci, s-a mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Nestor şi a Sfântului mucenic Tribimiu.

Aceşti sfinţi erau de fel din cetatea chiverioţilor din Pergam. În vremea împărăţiei lui Decius cel nelegiuit, fiind aduşi de închinătorii de idoli înaintea conducătorilor cetăţii şi mărturisind pe Hristos au fost chinuiţi în multe chipuri; dar pentru că au rămas neînduplecaţi în credinţa lor, li s-au tăiat capetele cu sabia.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului apostol Parmena, unul din cei şapte diaconi.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Troadiu şi a celor împreună cu dânsul, care au pătimit mucenicia pe vremea împăratului Decius.

Sfântul mucenic Troadiu a suferit pentru Hristos în Pontus Neocezareea, sub împăratul Decius (249-251), îndurând torturi oribile.

Sfântul Grigorie al Neocezareei (prăznuit în 17 noiembrie) i-a proorocit acestuia mucenicia şi i-a văzut suferinţele printr-o viziune. De asemenea, el i-a văzut sufletul cum ieşea din trup, odihnindu-se în bucuria cea cerească.

Tot în această zi pomenirea Sfintei fecioare Eutalia, care de sabie s-a săvârşit.

Sfânta Eutalia a trăit în Sicilia şi avea mamă pe o femeie greacă după neam, care era bolnavă de curgere de sânge şi care îşi găsise în cele din urmă vindecarea în urma rugăciunilor Sfinţilor mucenici Alfiu, Filadelf şi Ciprin. Pentru aceasta, crezând în Hristos, s-a botezat împreună cu Eutalia, fiica ei.

Un alt fiu al ei, cu numele Sermilian, auzind aceasta, a prins-o şi a voit să o strângă de gât, dar scoasă fiind din mâinile lui de către o slujitoare a ei, a fugit.

Sora lui, Eutalia, defăimând cu cuvinte aspre fapta cea cu totul urâtă pe care o încercase asupra mamei lor, acesta a întrebat-o: nu cumva şi tu eşti creştină? Da, i-a răspuns sfânta.

Iar nelegiuitul acela, dezbrăcând-o, a biciuit-o cumplit şi a dat-o unuia dintre servitori, ca să o batjocorească. Rugându-se însă sfânta, servitorul a orbit.

Văzând aceasta Sermilian i-a tăiat capul cu sabia.

Tot în această zi pomenirea Sfinţilor mucenici Andronic şi Atanasia, care de sabie s-au săvârşit.

Tot în această zi pomenirea Sfântului părintelui nostru Nicolae, preotul din Plana (Grecia).

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei - 2 martie

„Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. (…) pentru că nu sunteți din lume, (…) de aceea lumea vă urăște. (…) Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; (…) Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.”

Sunt locuri în lume unde nu este ușor să fii creștin. Sunt locuri în lume unde creștinii sunt omorâți dacă nu renunță la Hristos. A fost dintotdeauna așa. Cuvintele profetice ale Mântuitorului s-au împlinit în viața multora dintre creștini.

Biserica a păstrat vie amintirea celor care s-au învrednicit de cinstea mărturisirii lui Hristos. Astfel, Biserica pomenește astăzi pe un sfânt episcop mărturisitor numit Teodot. Acesta slujea Bisericii din Cirenia, cetate din insula Cipru. A trăit în timpul împăratului Liciniu, la începutul celui de-al patrulea secol.

În acea perioadă creștinismul nu era o religie acceptată de către puterea imperială romană. Unul dintre motive era faptul că refuzau să participe la evenimentele publice în care se aduceau jertfe zeilor și împăratului. În consecință, mulți dintre împărații romani au dezlănțuit prigoniri aspre ale creștinilor. Refuzul era esențial pentru creștini. Închinare se cuvenea doar singurului Dumnezeu adevărat. Restul era idolatrie.

În timpul lui Licinius, cu mandat imperial, guvernatorul Sabin l-a prins și întemnițat pe episcopul Teodot. A încercat îndelung să-i frângă voința prin torturi și amenințări cu moartea. Teodot a îndurat răbdător chinurile având în minte cuvintele Mântuitorului și a fost întărit de Dumnezeu.

Cu rânduială de sus, în acele timpuri are loc o convertire la Hristos care avea să schimbe fața imperiului. Împăratul Constantin, în urma unei vederi minunate a semnului Sfintei Cruci, s-a convertit la creștinism. Acesta a emis un Edict prin care a declarat creștinismul permis sau acceptat în imperiu.

Acel moment a însemnat eliberarea unei mulțimi de creștini întemnițați, mărturisitori care vor sfinți imperiul. Între cei eliberați se numără și Sfântul Teodot care a putut să se întoarcă la slujirea episcopală în eparhia sa.

Suferințele și rănile dobândite în timpul încarcerării și-au lăsat urme în trupul sfântului episcop, care nu a mai trăit decât doi ani de la întoarcerea sa.
A adormit în Domnul așteptând bucuros întâlnirea cu Mântuitorul Hristos, cel căruia Teodot i-a rămas fidel în suferințe.

Sursa:
https://www.trinitas.tv/sfantul-sfintit-mucenic-teodot-episcopul-chiriniei-2-martie/

Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul Sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei; Sfântul mucenic Isihie

Sfântul Teodot (†315) s-a născut în Galatia din Asia Mică. El propovăduia cu multă însufleţire cuvântul Domnului şi aducea pe mulţi la credinţă, fiind ales pentru aceasta episcop în cetatea Chirinia, Cipru.

În acea vreme era prigoană împotriva creştinilor, iar cruntul dregător al Ciprului, Savin, l-a prins pe Sfântul Teodot şi l-a îndemnat să se lepede de Hristos. Dar sfântul a mărturisit temeinicia credinţei creştinilor şi pentru aceasta a fost bătut şi întins pe lemn, apoi trupul i-a fost strujit cu gheare de fier. Nevrând să îi cinstească pe idoli, a fost întins pe un pat de fier încins, apoi i s-au bătut cuie în tălpi. Dar el pe toate le răbda şi, fiind ţinut în temniţă, a rămas acolo până în vremea împăratului Constantin cel mare care în anul 313 a dat poruncă să înceteze persecuţiile împotriva creştinilor.

Fiind eliberat, Sfântul Teodot s-a întors la episcopia sa păstorind încă doi ani. Şi s-a mutat la Domnul purtând îndoita cunună: de mărturisitor şi de arhiereu al lui Hristos.

***

Tot astăzi îl pomenim pe Sfântul mucenic Isihie, care era senator pe vremea lui Galeriu (305-311). Stârnindu-se prigoană împotriva creştinilor, a fost prins şi Isihie şi, fiind dezbrăcat de hainele sale de mare preţ pe care le purta, a fost îmbrăcat cu o haină de păr, fără mâneci, şi a fost pus să toarcă lână împreună cu femeile, spre ne-

cinstea şi ruşinea sa. Şi făcându-se acestea, chemându-l pe el împăratul, îl întreba dacă nu se ruşinează.

Sfântul Isihie a spus că cinstea din lumea aceasta este vremelnică, dar cinstea lui Hristos este veşnică şi nesfârşită. Pentru aceasta a fost înecat în râul Oronte, lângă Antiohia, primind astfel cununa muceniciei.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Teodot, episcopul Chiriniei; Sfântul mucenic Isihie

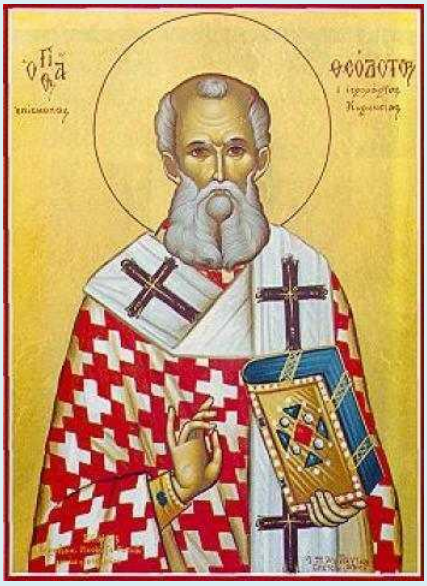

Sfântul Teodot, mucenicul care nu a fost ucis

Crescut şi educat în frică de Dumnezeu, tânărul Teodot († 326) a mers să propovăduiască dreapta credinţă elinilor din Cipru, în pofida persecuţiilor pe care le ducea împăratul Liciniu asupra creştinilor.

A ajuns episcop în cetatea Chirinia (azi districtul Kyrenia, în Cipru) şi pentru curajul de a înfrunta credinţa vechilor elini, a fost prins şi torturat, dar a scăpat cu viaţă în contextul Edictului de libertate religioasă al Sfântului Constantin cel mare (312).

Sinaxarele spun că el a primit cu tristeţe vestea că nu va muri pentru Hristos. Iată ce le zicea celor care îl torturau: *„De ai fi ştiut bunătatea Dumnezeului meu, spre care nădăjduiesc, cum că, pentru muncile acestea de puţină vreme, mă voi învrednici Vieţii celei veşnice, tu însuţi ai fi voit să pătimeşti pentru El, precum pătimesc şi eu”.*

În momentul în care au încetat persecuţiile împotriva creştinilor, Teodot s-a întors la episcopia lui din Chirinia. A mai păstorit încă doi ani şi s-a mutat cu pace la Domnul.

Tropar, glasul 4: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru

aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Sfântul mucenic Isihie

A fost prefect al palatului împăratului Maximian (285-305), deci unul din marii generali ai împărăției.

Când împăratul Maximian a poruncit ca toți ostașii să jertfească zeilor, Isihie a refuzat să facă acest lucru și în consecință a fost îmbrăcat într-o haină de păr groasă și fără mâneci.

În urma mărturisirii credinței în Mântuitorul Iisus Hristos, Isihie a fost înecat în apele râului Oronte.

Tropar, glasul 4: Mucenicul Tău, Doamne, Isihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Proloagele din 2 martie

Luna martie în 2 zile: pomenirea Sfântului sfințitului mucenic Teodot, episcopul din Cirena Ciprului (†320).

Acesta s-a născut creștin în Galatia din Asia Mică și a trăit în vremea păgânului împărat Licinius (307-324).

Deprinzând din tinerețe înțelepciunea și faptele bune creștinești, Sfântul Teodot propovăduia cu multă însuflețire cuvântul Domnului și aducea pe mulți la credință.

A mers până și în insula Ciprului, unde pentru marea lui evlavie și pentru râvna cu care propovăduia credința, a fost ales episcop în Cirena Ciprului.

Și era atunci vreme de prigoană împotriva creștinilor și stăpân în Cipru era cruntul dregător Savin, iar Sfântul episcop Teodot mustra cu îndrăzneală, pe închinătorii la idoli, propovăduind că Hristos este adevăratul Dumnezeu. Și dorea sufletul său să mărturisească, pătimind pentru Hristos.

Deci, prins fiind și adus în fața dregătorului, acesta îl îndemna să lepede credința în Hristos și să se întoarcă la cinstirea idolilor. Dar Sfântul Teodot a mărturisit temeinicia credinței creștinilor și deșertăciunea închinării la idoli. Și a fost bătut și întins pe lemn, i s-a strujit trupul gol cu ghiare de fier, de curgea sângele șiroaie din el.

Iar, la îndemnul dregătorului, răspundea: "De-ar fi să-mi zdrobești toate oasele, nu voi înceta să mărturisesc că, numai credința în Hristos duce pe oameni la mântuire."

Deci, a fost întins pe un pat de fier înroșit în foc și bătându-i cuie în tălpi, l-au silit să alerge, dar sfântul a rămas neclintit în credința sa.

Și, fiind ținut în temniță a rămas acolo până când, venind marele Constantin la împărăție, acesta a dat poruncă să înceteze prigonirea creștinilor.

Deci, fiind eliberat, sfântul s-a întors la episcopia sa, păstorind cu și mai aprinsă grijă și vrednicie, pe credincioșii săi, timp de încă doi ani de zile.

Și așa s-a mutat la cer, în ziua de 2 martie, Sfântul Teodot, purtând îndoită cunună de mucenic și de arhiereu al lui Hristos.

Dumnezeului nostru slavă!

Întru această zi, pomenirea Sfântului mucenic Isihie, omul împărătesc (†303-305).

Acesta a trăit pe vremea împăratului Maximilian (308-313), fiind cel dintâi din oamenii palatului.

Deci, poruncind împăratul, ca, tuturor creștinilor, care se găseau în oaste, să li se ia centurile, de nu se vor lepăda de Hristos, și, așa, să petreacă fără de cinste, mulți creștini au ales să viețuiască fără de cinste, decât prin cinstea de la oameni, să-și piardă sufletele. Unul din aceștia era și Sfântul Isihie.

De aceasta înștiințându-se, împăratul a poruncit să fie dezbrăcat de hainele de mare preț ce le purta și să îmbrace o haină de păr, proastă și fără de mâneci, și să petreacă cu rândașii, spre necinstea și rușinea sa. Și, făcându-se aceasta, chemându-l pe el, împăratul îl întreba dacă nu se rușinează, fiind pogorât din cinstea magistraților, la acea necinstită petrecere.

Iar el, zicând că cinstea cea de față este vremelnică, iar cinstea lui Hristos este veșnică și nesfârșită, împăratul a poruncit să i se lege de gât o piatră de moară și să fie aruncat în mijlocul râului Oronte, din Antiohia. Și așa și-a sfârșit viața.

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre ava Agaton.

Se povestește pentru ava Agaton că se silea să facă toate poruncile. Când trecea apa cu o corabie, el, cel dintâi, apuca lopata.

Și când mergeau la dânsul frații, îndată după rugăciune, el cu mâna lui punea masa, că era plin de dragostea lui Dumnezeu.

Avea și păzire mare în toate și zicea: "Fără de mare păzire, nu păşeşte omul la nici o faptă bună."

Iar când a fost să se săvârşească, a rămas trei zile având ochii deschişi şi nemişcându-se.

Şi l-au clătinat fraţii, zicând: "Ava Agaton, unde eşti?"

Şi le-a zis lor: "Înaintea Judecăţii stau."
Şi i-au zis lui: "Dar şi tu te temi, părinte?"

El le-a răspuns: "M-am silit, cu adevărat, după a mea putere, să păzesc poruncile lui Dumnezeu, dar om sunt, de unde pot să ştiu, dacă a plăcut lucrul meu lui Dumnezeu?"

I-au zis lui fraţii: "Dar nu nădăjduieşti în lucrul tău, care este după Dumnezeu?"

A zis bătrânul: "Nu nădăjduiesc, de nu voi întâmpina pe Dumnezeu, că alta este judecata lui Dumnezeu şi alta a oamenilor."

Iar, când voiau să-l mai întrebe alt cuvânt, le-a zis lor: "Vă rog mult, nu mai grăiţi acum cu mine, că n-am vreme."

Şi îndată s-a săvârşit cu bucurie. Că-l vedeau mişcându-se precum se sfieşte cineva, când este primit cu cinste de prietenii săi cei iubiţi.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Atanasie, ca să nu osândim pe cei ce greşesc.

Să ne aducem aminte fraţilor, de Domnul, care zice: "Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi !" Şi iarăşi, de apostolul, care ne învaţă pe noi, zicând: "Cel ce pare că stă, să se păzească, să nu cadă." Şi iarăşi: "Păzeşte-te pe tine, ca nu cumva să fii ispitit şi tu." Că mulţi la arătare au greşit, dar în taină s-au pocăit şi iertare au dobândit şi pe Sfântul Duh L-au primit.

Deci, cei ce ni se par nouă că sunt păcătoşi, la Dumnezeu, sunt drepţi, pentru că păcatele lor le vedem, iar pocăinţa lor n-o vedem.

Că şi Filimon acela, măscăriciul din Egipt, numai un lucru mare de pocăinţă a făcut şi a ajuns la măsura Sfântului Macarie, pustnicul.

De aceea, de am vedea chiar cu ochii noştri pe cei ce greşesc, să nu-i osândim. Că zece paşi depărtându-se cineva de la faţa noastră, nu ştim ce a făcut, faţă de Dumnezeu, sau de este Dumnezeu cu dânsul.

Că Iuda vânzătorul, când se lumina spre joi, împreună cu Hristos era şi cu ucenicii lui, iar tâlharul era între tâlhari şi între ucigaşii de oameni. Iar, după ce a venit ziua de vineri, Iuda s-a dus întru întunericul cel din afară, iar tâlharul, împreună cu Hristos, în Rai, s-a sălăşluit.
Pentru aceea, nu se cade să osândim pe omul cel ce greşeşte, de vreme ce Domnul îl va judeca pe el. Iar toată judecata, Tatăl a dat-o Fiului. Drept aceea, cela ce judecă pe cei ce greşesc îşi risipeşte pentru sine dregătoria lui Hristos. Şi unul ca acela este un antihrist, adică potrivnic al lui Hristos.

Dar cine ar fi ştiut milostivirea cea multă a lui Dumnezeu, de n-ar fi arătat-o El singur oamenilor, primind pe păcătoşii ce se pocăiesc, precum pe desfrânata, pe vameşul, sau pe Manasie cel spurcat, care cincizeci şi doi de ani, a slujit idolilor, iar, după aceea, într-un ceas, pocăindu-se, a dobândit iertare? Că, fiind închis într-o cuşcă de aramă în Babilon în înlăuntru cântându-şi cântarea sa, îngerul Domnului a spart arama şi, îndată, l-a scos şi l-a dus în Ierusalim şi cealaltă vreme a petrecut-o într-o pocăinţă.

Dumnezeului nostru slavă !

Întru această zi, cuvânt al prea cuviosului părintelui nostru Teodor studitul, despre post, despre nepătimire şi despre curăţie.

Fraţilor şi părinţilor, zilele acestea ale postului, faţă de cealaltă vreme a anului, se aseamănă cu un liman lin, către care împreună, aleargă toţi şi în care află liniştea duhovnicească nu numai călugării, ci şi mirenii mici şi mari, conducători şi supuşi, împăraţi şi preoţi. Că şi neamului întreg şi la toată vârsta oamenilor, vremea aceasta a postului este folositoare şi mântuitoare, în case, în oraşe şi în sate, încetează vrajba şi tulburarea, şi prisosesc slavosloviile, milosteniile şi rugăciunile, prin care lin şi milostiv Se face Dumnezeul nostru şi împacă sufletele noastre şi ne dă iertare de păcate.

Şi, cu adevărat aşa este, dacă şi noi ne vom întoarce către El, din toată inima noastră, cu frică şi cu cutremur, căzând la El şi făgăduind să lăsăm fiecare tot răul obicei, care ne stăpâneşte.

Drept aceea, creștinii cei din lume au învățători, adică, pe arhiereii și păstorii lor, pe cei ce îi povățuiesc și îi învață pe ei. Că, precum cei care aleargă și se luptă, au trebuință de îndemnare, așa și cei ce postesc, au trebuință de îndemnul la îndrăznire și de mângâierea învățătorilor.

Iar eu, de vreme ce mă aflu în mijlocul dragostei voastre, în loc de povățuitor și de egumen, am datoria de a grăi câteva cuvinte despre acest hrănitor de suflet post.

Deci, postul fraților, este înnoirea sufletului, că grăiește apostolul: "Pe cât trupul slăbește și se veștejește cu osteneala postirii, cu atât sufletul se înnoiește din zi în zi și se face frumos și preastrălucit, cu frumusețea pe care ne-a dat-o nouă Dumnezeu, dintru început. Și de se face curat și frumos, prin post și prin pocăință, îl iubește și Dumnezeu pe el și locuiește întru el, precum grăiește și Domnul: "Eu și Părintele vom veni și lăcaș, în el, vom face.""

Deci, de vreme ce astfel este vrednicia postului și atât de mare este darul lui, că ne face pe noi să fim lăcaș lui Dumnezeu, cu dreptate este, ca și noi să-l primim pe el cu multă bucurie și să nu ne întristăm, pentru bucatele lui cele sărace și proaste, cunoscând că Domnul nostru Iisus Hristos, în pustie, pe cei cinci mii de oameni, cu pâine și cu pește i-a hrănit, când a binecuvântat El cele cinci pâini și doi pești. Că de ar fi voit, putea să poruncească să se afle acolo tot felul de bucate. Dar, pentru ca să ne dea nouă pildă de înfrânare, ca, numai pe cele de nevoie să le căutăm, pentru aceea așa a lucrat.

Deci, de vreme ce, acum, la început, lucru greu se pare să știți că, de vom arăta osârdie, și Dumnezeu ajutând, ne va fi nouă mai ușor, din zi în zi. Dar, de voim ca postul nostru să se facă adevărat și primit lui Dumnezeu, precum postind de bucate, așa să ne păzim și de tot păcatul sufletesc și trupesc, cum ne învață pe noi troparul, care grăiește: "Postul nu este numai, ca să facem depărtare de bucate, ci este înstrăinarea de toată patima păcatului."

Să ne păzim de lenevire și trândăvire la slujba și la pravila noastră; mai presus de toate, de mărirea cea deșartă, de uneltitoarea pizmuire, de pomenirea de rău și de vrajbă, care sunt patimi ascunse, dar care omoară sufletul. Să ne păzim de păcatul cel rău al orânduirii de sine, adică să nu facem voile noastre. Că altceva nu iubește diavolul, decât să afle pe omul care nu întreabă pe altul, nici nu se sfătuiește cu cel ce poate să-l povățuiască pe el, spre fapta bună, că, atunci, vrăjmașul lesne îl înșeală pe chivernisitorul de sine și îl vânează și în cele pe care le are bune.

Să luăm aminte, mai ales, spre pofta cea trupească, că și acum, când postim, șarpele, diavolul cel cu multe fețe, ne ispitește pe noi cu gândurile cele rele. Frumos a fost, la vedere, și bun, la mâncare, rodul păcatului, dar nici măcar atât nu este. Că, precum este o rodie, care pe din afară se vede frumoasă și, după ce o tai pe ea, nu afli nimic înlăuntrul ei, așa este și pofta trupului, care, se pare, că are dulceață, și după ce se face păcatul, se arată mai amară decât fierea, ca o sabie cu două ascuțișuri.

Ceea ce a pătimit strămoșul Adam, fiind înșelat de diavol și gustând din roada neascultării, că, nădăjduind să afle viață, a aflat moartea, aceasta au pătimit-o toți cei care, de atunci și până astăzi, sunt înșelați de către șarpele cel vechi, cu poftele cele rele ale patimilor trupești. Că, diavolul este întuneric și se schimbă cu chipul și se arată ca un înger luminos; așa și răul, îl face bun, amarul, dulce, întunericul, lumină, urâtul, frumos și moartea, ca viața. Și cu acestea înșeală lumea și o trudește satana, descoperitorul răutății.

Dar noi, fraților, să luăm aminte bine, să nu ne înșele și pe noi, cu meșteșugirile lui cele multe și viclene și să pătimim ca păsările, care, pentru mâncare, cad în lanțuri și în curse. Ci, să cercetăm bine, cu mintea noastră, amăgirile răutății și, după toată osteneala, vom cunoaște unde se ascunde răul și ne vom păzi de el.

Pe deasupra acestora, să fim, încă întru cântări și în slujbe sârguitori. Să avem bine mintea noastră la citire; că, precum se hrănește trupul și crește cu hrana pâinii, așa și sufletul se hrănește cu cuvintele cele dumnezeiești. Să facem plecările genunchilor după puterile fiecăruia, în tot ceasul, după măsura ce i s-a dat.

Să lucrăm și lucrările mâinilor noastre, pentru că cel ce nu lucrează nimic, nu este vrednic nici să mănânce, precum grăiește apostolul. Să ne îndreptăm unul pe altul, că unul, adică, este neputincios, iar celălalt, în toată puterea. Și să nu ne învrăjbim, numai ce este bun să facem, să fim dulci la vorbă, pașnici, îndurați și milostivi, blânzi, buni ascultători, plini de milă și de rodurile cele bune. Și pacea lui Dumnezeu să păzească inimile voastre și mintea și să ne învrednicească pe noi întru Împărăția Cerurilor, pentru Hristos, Domnul nostru, a căruia este slava și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 2 martie

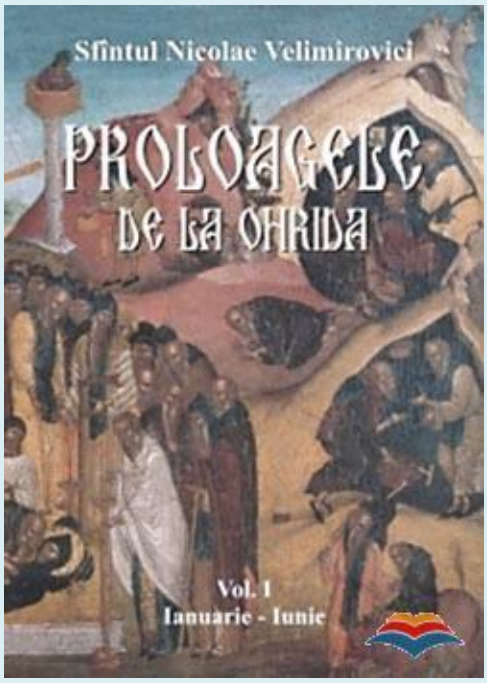

Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Teodot, episcopul Kyreniei din insula Cipru

Datorită înţelepciunii şi bunătăţii sale, Sfântul Teodot a fost ales episcop şi a păstorit Biserica lui Dumnezeu cu dragoste şi râvnă. Când au început persecuţiile împotriva creştinilor sub răul împărat Liciniu, acest bărbat dumnezeiesc a fost târât la judecată şi supus multor torturi.

Când torţionarul Sabinus 1-a sfătuit să se lepede de Hristos şi să se închine idolilor, Teodot a răspuns: "Dacă ai şti tu bunătatea Dumnezeului meu, în care îmi pun eu nădejdea şi care în urma acestor chinuri mă va încununa pe mine cu fericită nemurire şi tu ai vrea să suferi aceste chinuri numai să dobândeşti ceea ce am şi eu nădejdea tare că voi dobândi."

Când torţionarii au început să-i străpungă trupul cu piroane, el cu recunoştinţă şi-a ridicat mintea la Dumnezeu. Crezându-şi sfârşitul aproape, Sfântul Teodot şi-a sfătuit şi povăţuit creştinii cei care erau adunaţi acolo, la locul chinurilor. Dar prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, acela a fost timpul când marele Constantin a luat conducerea Imperiului şi acela ceasul în care a ajuns şi la locul chinurilor Sfântului

Teodot porunca de a fi imediat eliberaţi, de dragul lui Hristos, toţi cei care au fost condamnaţi la moarte pentru El.

Aşa a fost eliberat şi Sfântul Teodot, care s-a întors la scaunul lui episcopal din Kyrenia. În pofida cumplitelor schingiuiri la care a fost supus, Sfântul Teodot a mai trăit câţiva ani. După aceea el s-a odihnit cu pace în Domnul, pe Care L-a slujit cu credinţă şi pentru Care nu a pregetat să îndure toate chinurile.

El s-a mutat la locaşurile cele cereşti la anul 302 după Hristos.

Pomenirea Sfântului mucenic Troad

Troad a luat tânăr fiind mucenicia pentru Hristos.

Sfântul Grigorie al Neocezareii a văzut în vedenie cu cât curaj indură Troad chinurile şi cum este ucis în ele. El i-a mai văzut şi sufletul la ieşirea lui din trup, cum se grăbeşte voios la ceruri.

Sfântul Troad a luat mucenicia pentru Hristos în veacul al treilea de la întruparea Sa.

Pomenirea celor patru sute şi patruzeci de mucenici

Aceştia au fost ucişi de lombarzi în Italia cam pe la anul 579 după Hristos.

Despre ei scrie Sfântul Grigorie Dialogul. Într-un loc au fost decapitaţi patruzeci dintre ei. Într-un alt loc, au fost decapitaţi patru sute, toţi pentru vina de a fi refuzat să mănânce carne jertfită idolilor. În afara de aceasta, cei patru sute au m-ai refuzat şi să joace în jurul capetelor de capră aduse jertfă dracilor, după cum era obiceiul păgânesc al lombarzilor.

Pomenirea Sfântului cuvios Agaton

Sfântul Agaton a fost un mare nevoitor egiptean din veacul al cincilea, care a dus o viaţă extrem de aspră. El a fost contemporanul Sfântului Macarie şi ucenic al Sfântului Lot şi el egiptean. El lucra pururea străduindu-se să împlinească întocmai poruncile Domnului nostru.

Unul din fraţi i-a lăudat odată un cuţitaş pe care îl avea şi pe care îl folosea la tăierea mlădiţelor din care împletea coşuri. Auzind aceasta, Sfântul Agathon cu bucurie i-a dat fratelui cuţitaşul în dar.

Sfântul Agaton a mai zis: "Bucuros aş fi să iau eu asupra mea trupul unui lepros, iar lui, să i-1 dau pe al meu". Oare nu este aceasta iubire desăvârşită ? [în sinaxarul grecesc, Sfântul Agathon este pomenit la 8 ianuarie. - n. ediţiei americane].

Pomenirea Sfintei muceniţe Eutalia

Această sfântă Eutalia a fost o fecioară din Sicilia. Ea îi avea pe mama ei de acelaşi nume cu ea şi pe fratele ei Sermilian. Toţi trei erau păgâni, necunoscând ce este Sfântul Botez. Mama ei Eutalia suferea de o scurgere de sânge. Acesteia odată în vis i s-au înfăţişat sfinţii mucenici Alfiu, Filadelf şi Ciprian (prăznuiţi la 10 mai) şi i-au spus că se va vindeca numai dacă se va boteza în numele Domnului Iisus Hristos.

Eutalia - mama a mărturisit credinţa în Hristos, a primit Sfântul Botez şi cu adevărat s-a vindecat. Văzând această minune, Eutalia - fiica s-a botezat şi ea.

Dar Sirmilian a început să râdă de credinţa mamei şi surorii lui. El chiar le-a ameninţat. Mama s-a înspăimântat şi a fugit de acasă. Fratele apoi a început să-şi chinuie sora. Dar sora nu s-a înspăimântat, căci Hristos îi era mai drag decât fratele ei.

Ea i-a spus lui Sirmilian: "Eu sunt creştină şi deci nu mi-e frică dacă mă omori".

Fratele cel necurat atunci a trimis un rob la ea ca să o necinstească. Când slugoiul a încercat să o agreseze pe Eutalia, el şi-a pierdut vederea. Fratele cel ticălos a văzut minunea, dar tot ticălos a rămas. Aşa cum Cain 1-a urmărit pe Abel, aşa a urmărit-o Sirmilian pe sora lui, a prins-o şi a omorât-o tăindu-i capul.

Aşa a primit sfânta fecioară muceniţă Eutalia cununa slavei celei veşnice. Aşa s-a împlinit cuvântul Mântuitorului Hristos, care a spus că sabie aduce pe pământ, ca să despartă pe rudeniile cele de sânge, dar nu pe cele după duh: ***Nu socotiţi că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa. Şi duşmanii omului vor fi casnicii lui. (Matei 10 : 34-36).***

Cântare de laudă la Sfântul Agathon

Agathon cel tăcut trei ani petrece
Cu o pietricică sub limbă,
Ca tăcerea şi liniştea să o deprindă.

Ca astfel cu limba păcatului să nu-i slujească
Ci doar cuvinte de mângâiere
Şi de întărirea fraţilor să grăiască,
Şi de slava lui Dumnezeu Făcătorul.

Vorbind odată despre mânie,
Sfântul a zis: cel pe care mânia îl stăpâneşte
Lui Dumnezeu nu-I este plăcut,
Nici acum, nici în veacul ce va să vie.

Blânzilor şi darul învierii morţilor li se dă,
Dar de la mânioşi Dumnezeu nu primeşte jertfe.

La ceasul morţii sale,
Fraţii în jurul lui Agathon bătrânul s-au strâns.
El rugăciuni cu gura şoptea,
Suspinuri peste suspinuri,
Cu frică.

Atunci fraţii l-au întrebat:
Oare şi ţie ţi-e frică, părinte,
Tu cel prea bun, când înaintea lui Dumnezeu,
În ceasul morţii, stai?
Tu cel cunoscut tuturor prin bunătatea ta,
Care printre noi, cei ca pietrele fără strălucire,
Tu ca aurul ai luminat?

Atunci bătrânul a răspuns,
Iar faţa lui strălucea:
Copii, eu acum înaintea Judecăţii lui Dumnezeu stau.
Căci una este judecata oamenilor,
Şi alta a lui Dumnezeu.
Atunci a suspinat şi mai adânc bătrânul.

Cugetare

Când cineva îşi pierde credinţa în Dumnezeu răsplata pe care o primeşte este prostia. Dintre toate marile prostii, cu greu se poate găsi una mai mare decât aceasta: să te numeşti creştin iar apoi să purcezi - jalnic lucru! - la adunarea de dovezi pentru dovedirea existenţei lui Dumnezeu şi a vieţii veşnice din alte religii şi din alte filosofii, cu totul străine de creştinism!

Cel care nu află aur la cel bogat, cum îl va afla la cel sărac?! Descoperirea vieţii veşnice, a faptelor, dovezilor, semnelor, a vederilor celor ce aparţin lumii cereşti - toate acestea constituie nu doar temelia credinţei creştine, ci şi zidurile ei şi maiestuoasa ei cupolă şi toate minunatele încăperi, cele măreţ şi elegant mobilate şi pardosite! Căci una şi aceeaşi este raza duhovnicească ce străluminează fiecare cuvânt al Sfintei Evanghelii, precum şi fiecare minune de atunci, din timpul predicării ei, dar şi de după aceea, până în ziua de azi, una este raza care străbate toată istoria de două mii de ani a Bisericii!

Creştinismul a deschis larg porţile lumii într-o aşa măsură, încât nici nu ar mai trebui poate să îl numim religie, tocmai spre a nu-1 confunda cu cele multe alte religii, credinţe şi filosofii! ***Căci creştinismul este o descoperire. Este descoperirea lui Dumnezeu.***

Luare aminte

Să luăm aminte la Stăpânul Hristos de la Cina cea de Taină:

- *La cum le-a spus ucenicilor că unul dintre ei îl va vinde;*
- *La cum, chiar după ce i-a spălat picioarele lui Iuda şi i-a arătat că ştie de intenţia lui trădătoare, Iuda a rămas cu încăpăţânare în gândurile lui de a-L vinde pe învăţătorul şi propriul lui suflet pe bani;*
- *La cât de trist a fost Mântuitorul să-1 vadă pe Iuda distrugându-se şi pierind, precum trist a fost să-i vadă pierind şi pe alţi trădători ai Săi şi ai Sfintei Sale Biserici atunci şi de-a lungul veacurilor, pe care i-a cunoscut mai dinainte, cu Duhul Său cel Atoatevăzător.*

Predică despre Tatăl şi despre Fiul

Şi cel ce Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine (Ioan 12 :45).

Cel care vede lumina vede şi soarele care o trimite. Căci cum ar putea vedea cineva soarele fără ca să-i vadă şi lumina? Dacă soarele nu ar da lumina lui, nimeni nu putea cunoaşte măcar că există soare. Toată cunoaşterea noastră despre soare o

primim tocmai de la razele care vin de la el. Nimeni nu a văzut vreodată soarele cu ajutorul vreunei alte lumini, alta decât cea a soarelui însuşi.

Aşa stau lucrurile şi în ceea ce priveşte cunoaşterea lui Dumnezeu Tatăl, la care nu putem ajunge decât prin Fiul. Cel care nu ştie despre Fiul nu poate şti nici despre Tatăl. Cel care Îl cunoaşte pe Fiul, îl cunoaşte şi pe Tatăl. Cel care îl vede pe Fiul, îl vede şi pe Tatăl. Dumnezeu nu poate fi cunoscut fără Lumina Sa Care a venit printre oameni. Căci Lumina Tatălui este Fiul: ***Eu sunt Lumina lumii (Ioan 8 : 12),*** a spus Hristos. Şi Lumina străluceşte în întuneric!

Lumea fizică ar zăcea cufundată în cel mai adânc întuneric dacă nu am avea lumina soarelui, iar lumea duhovnicească şi morală, adică sufletul uman, zace într-un întuneric şi mai adânc dacă nu are Lumina care este de la Tatăl. Hristos este Lumina Tatălui.

Cu adevărat, fraţilor, nici o Lumină nu luminează mai bine Fiinţa lui Dumnezeu decât lumina Stăpânului şi Domnului Hristos. Cel care îl vede pe Hristos îl vede pe Dumnezeu. Cel care nu-L vede, zace în întuneric.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, ajută pururea sufletelor noastre să Te vadă pe Tine, iar prin Tine, pe Tatăl cel Ceresc şi pe Mângâietorul, Duhul Adevărului, Treimea Sfântă cea de o fiinţă şi nedespărţită, Căci Ţie se cuvine slava şi mulţumita în veci. Amin.

Sfântul sfințit mucenic Teodot, episcopul Cirenei, Cipru (2 martie)

Icoană rusească de la mijlocul veacului al XVIII-lea

Pentru înțelepciunea și viața sa îmbunătățită, Sfântul Teodot fu ales episcop și păstori Biserica lui Dumnezeu cu dragoste și râvnă.

Pornindu-se aprigă prigoană împotriva creștinilor în vremea împăratului Licinius, acest dumnezeiesc bărbat fu dus la judecată și supus la multe cazne. Când chinuitorul Savin îl îndemnă să se lepede de Hristos și să se închine idolilor, sfântul păstor răspunse:
- De ai cunoaște bunătatea Dumnezeului meu, de la care nădăjduiesc a mă învrednici de Viața cea veșnică pentru chinurile acestea vremelnice, și tu ai dori să pătimești asemenea mie.

Atunci chinuitorii începură a struji trupul său cu colți de fier încît i se vedeau oasele goale, însă el se ruga lui Dumnezeu cu mulțumire.

Apoi porunci ighemonul ca, luându-l de pe lemnul cel de muncă, să-l ducă în temniță unde petrecu 5 zile.

La porunca acestuia, Sfântul Teodot fu pus pe un pat de fier sub care se aprinse foc din vreascuri și paie.

Văzând răbdarea sfântului, mult de minună Savin şi născoci o chinuire mai cumplită căci porunci să i se bată piroane în picioarele lui şi să fie prigonit de ostaşi.

Atunci Sfântul Teodot rosti creştinilor adunaţi împrejurul său:
- A mea nevoinţă, fraţilor, acum se sfârşeşte şi cununa îmi este aproape. Iată plata dreptăţii mele pe care mi-o va dărui mie Iisus Hristos. El S-a răstignit pentru mine, iar eu trupul mi l-am dat la răni pentru Dânsul! El a murit pentru mine, ca să mă izbăvească din stricăciune, iar eu mor pentru Dânsul, ca să mă învrednicesc Împărăţiei Lui! O, cât este de mare darul lui Hristos! Că pentru pătimirea cea de puţin timp pentru El, veşnice şi negrăite bunătăţi răsplăteşte, mai mult decât măsura cea vrednică. Nu sunt vrednice pătimirile vremii de acum, pe lângă slava ce are să se arate întru noi! Şi aşa, cu piroanele în picioare, alerga sfântul părinte, fiind izgonit de ostaşi pe drum.

Mulţi din cei de faţă, văzând o răbdare ca a lui şi cuvintele cele ca mierea curgătoare ascultându-le, crezură în Hristos şi batjocoreau necuraţii idoli, pe tiran îl ocărau, iar numele lui Hristos îl prea măreau.

Aflând de aceasta ighemonul Savin, porunci ca iarăşi să-l arunce pe Sfântul Teodot în temniţă, căci zicea el:
- Să nu se înşele poporul cu fermecătoarele lui învăţături.

Deci, se sfătui cu sfetnicii săi cu ce moarte să piardă pe sfântul mucenic. Trecând multe zile, începură a i se înmulţi rănile şi toţi bine credincioşii creştini venind cu mahrame curate, i le ştergeau.

După aceasta marele împărat Constantin, biruind pe Maxenţiu cu puterea Crucii (în anul 312) şi dăruind libertate tuturor creştinilor (313), veni poruncă de la dânsul să înceteze prigonirea şi cei ţinuţi în legături pentru Hristos să fie eliberaţi.

Auzind de aceasta Sfântul Teodot se mâhni foarte tare căci mult dorea a-şi da viaţa pentru Hristos.

Deci, fiind eliberat, se duse la cetatea sa, Cirene, şi petrecând după a sa pătimire doi ani pe scaunul său, adormi întru Domnul, luând îndoită cunună, a arhieriei şi a muceniciei, din mâna Domnului nostru Iisus Hristos, care încununează pe nevoitorii Săi cu slavă veşnică.

+ * + * +

Racla cea dumnezeiască a moaștelor prea sfințitului păstor izvorăște tot felul de tămăduiri și potolește patimile și dezleagă durerile cele din toată vremea, cu darul cel dumnezeiesc al Mântuitorului.

Ca un sfințit mucenic având puterea de a lega și de a dezlega, dezleagă lanțurile răutății mele și răcorește sufletul meu, cel ce arde cu focul păcatului, rugând pe Cel milostiv pentru mine.

Astăzi Biserica prăznuiește cu credință pomenirea ta cea prea sfințită și mutarea ta către Iubitorul de oameni; și bucurându-se, îți împletește ție cuvinte dumnezeiești de laude.

Câștigându-te pe tine ca pe o stea plină de lumină strălucitoare, cu razele luminoase ale dumnezeieștilor doriri și cu luminile cele curate ale minunilor tale ne luminăm, de Dumnezeu-grăitorule Teodot. *(Din Canonul sfântului ce se citește la Utrenie)*

Sfântul sfințit mucenic Teodot al Cirenei într-o icoană rusească a Sfântului ierarh Nicolae din veacul al XVII-lea

Frescă din veacul al XIV-lea aflată în Mănăstirea Gracanica, Kosovo, Serbia

Sursa:
https://sfintisiicoane.wordpress.com/2014/03/02/sfantul-sfintit-mucenic-teodot-episcopul-cirenei-cipru-2-martie/

ro.orthodoxwiki - Teodot de Cirene

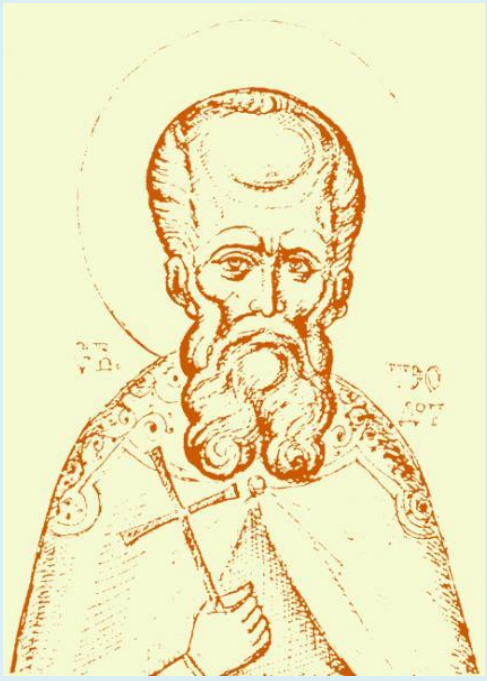

Sfântul Teodot de Cirene (m. 326) a fost un episcop mărturisitor din insula Cipru în timpul împăratului Liciniu. Prăznuirea lui în Biserica Ortodoxă se face la 2 martie.

Viața

Sfântul Teodot s-a născut în Galatia (Asia Mică) și era episcopul Cirenei din Cipru. În timpul unei persecuții împotriva creștinilor din timpul păgânului împărat Liciniu (311-324), Sfântul Teodot îl mărturisea pe Hristos fără oprelişti, cerându-le păgânilor să lase deoparte idolii și să se închine adevăratului Dumnezeu. Sabin, ighemonul insulei Cipru, a ordonat arestarea episcopului și aducerea sa la judecată.

Auzind de porunca ighemonului, episcopul n-a mai așteptat după soldați ci s-a dus singur la ighemon, spunându-i: "Eu, cel pe care-l cauți, sunt aici. Am venit să-l propovăduiesc pe Domnul Dumnezeul meu."

Ighemonul a hotărât să fie bătut fără milă, să-l agațe de un copac și să-i scrijelească trupul cu obiecte ascuțite, după care l-a aruncat în închisoare.

După cinci zile, Sfântul Teodot a fost dus în fața ighemonului care a presupus că, după atâtea chinuri, sfântul a renunțat la credința lui ca să nu mai sufere și mai mult.

Cu toate acestea, Sfântul Teodot nu a încetat să-L proslăvească pe Hristos. La început, l-au pus pe un grătar de fier sub care au aprins un foc; apoi i-au bătut cuie în tălpi și l-au pus să meargă. Mulți dintre martorii suferințelor martirului au fost atât de impresionați de răbdarea cu care acesta îndura chinurile și de inspirația dumnezeiască a cuvintelor sale, încât au crezut ei înșiși în Hristos. Auzind acestea, Sabin a ordonat să oprească tortura și să-l arunce pe sfânt în închisoare.

În timpul Sfântului împărat Constantin cel mare (prăznuit în 21 mai), creștinilor li s-a permis să-și manifeste credința (313) și printre cei eliberați din închisori s-a aflat și Sfântul Teodot. Auzind de aceasta Sfântul Teodot s-a mâhnit foarte tare căci dorea să moară în chinuri pentru Hristos.

Deci, fiind eliberat, Sfântul Teodot s-a întors în Cirene și după doi ani în scaunul episcopiei, a adormit întru Domnul în pace la anul 326.

Imnografie

Tropar (glasul al 4-lea): Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge, sfințite mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condac (glasul al 3-lea): Credința cea rea a mării ai rușinat și înșelăciunea închinării la idoli cu puterea dreptei credințe ai rănit-o și făcându-te ca o ardere de tot dumnezeiască, prin lucrarea minunilor tale ai ajuns cunoscut până la marginile lumii, prea sfințite mucenice Teodot. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Sursa:
https://ro.orthodoxwiki.org/Teodot_de_Cirene

Icoane

Sf. Mc. ISIHIE
Sf. IERARH TEODOT
MĂRTURISITORUL
Sf. Mc. EVTALIA
2 martie

2 martie

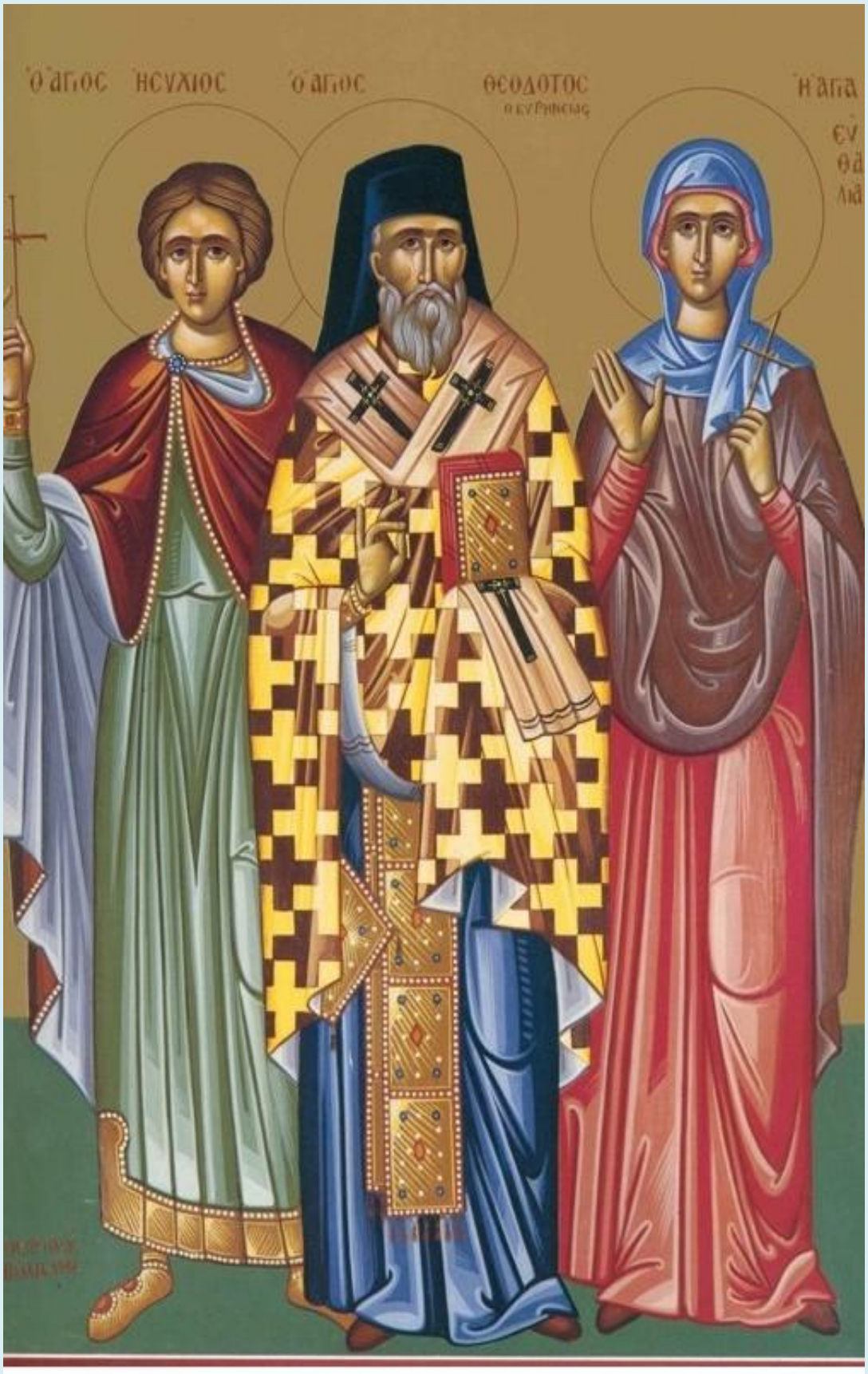
Ο ΑΓΙΟΣ ΗΣΥΧΙΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΟΤΟΣ
Η ΑΓΙΑ

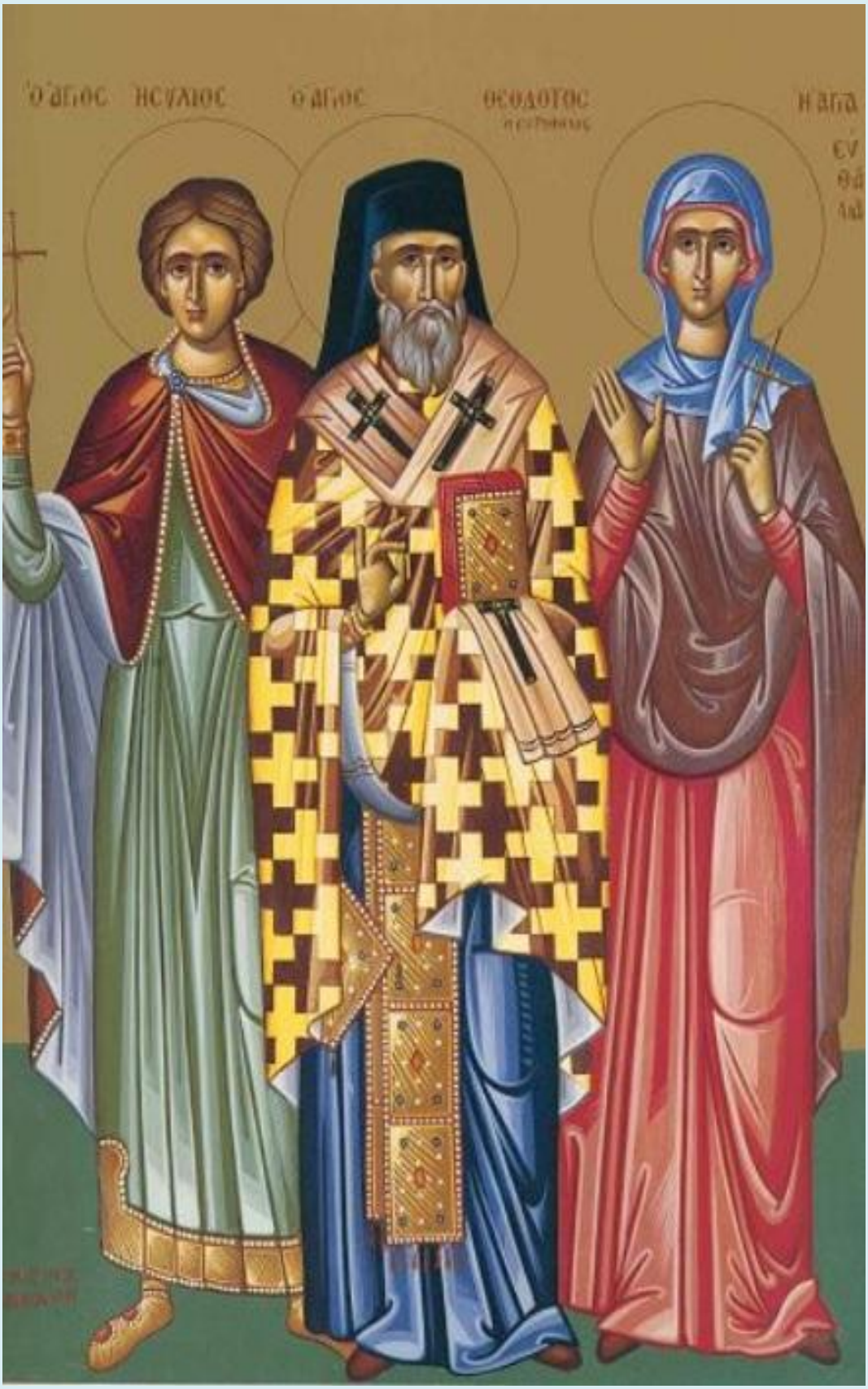
Ο ΑΓΙΟΣ ΗΣΥΧΙΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ
Η ΑΓΙΑ

TBR Watermark Image - Unregistered version - This line is removed when registered
SF. MC. ISIHIE
SF. IERARH TEODOT
AL CIRENEI
SF. MC. EVTALIA
icoane-comenzi.blogspot.ro
2 MARTIE

Sf. Mc. Isihie
Sf. Ier. Teodot
Mărturisitorul

Sf. Mc. ISIHIE
Sf. Ier. TEODOT
MĂRTURISITORUL

Sf. Mc. ISIHIE
Sf. Ier. TEODOT
MĂRTURISITORUL

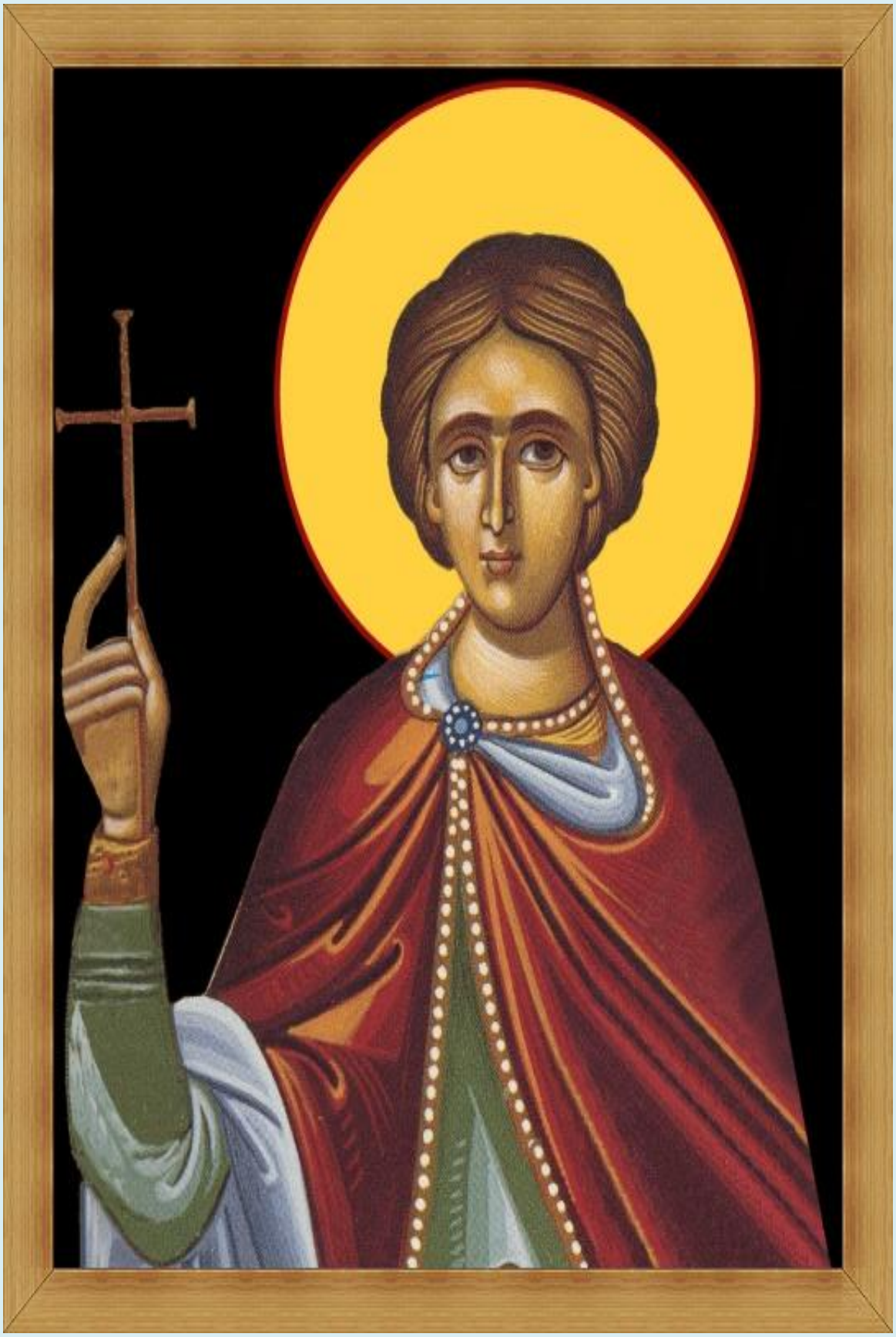

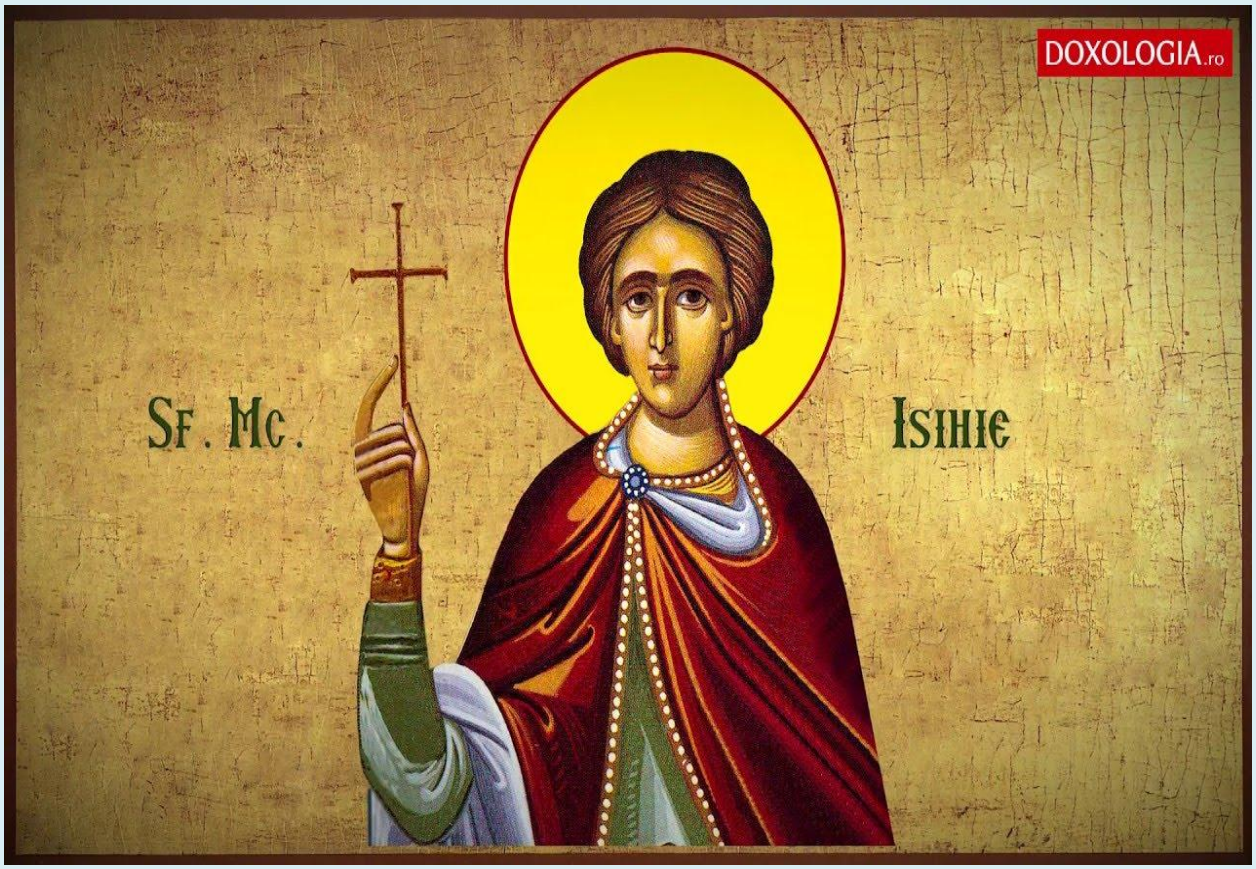
DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Isihie

Sfântul Mucenic
Isihie
comuniune.ro

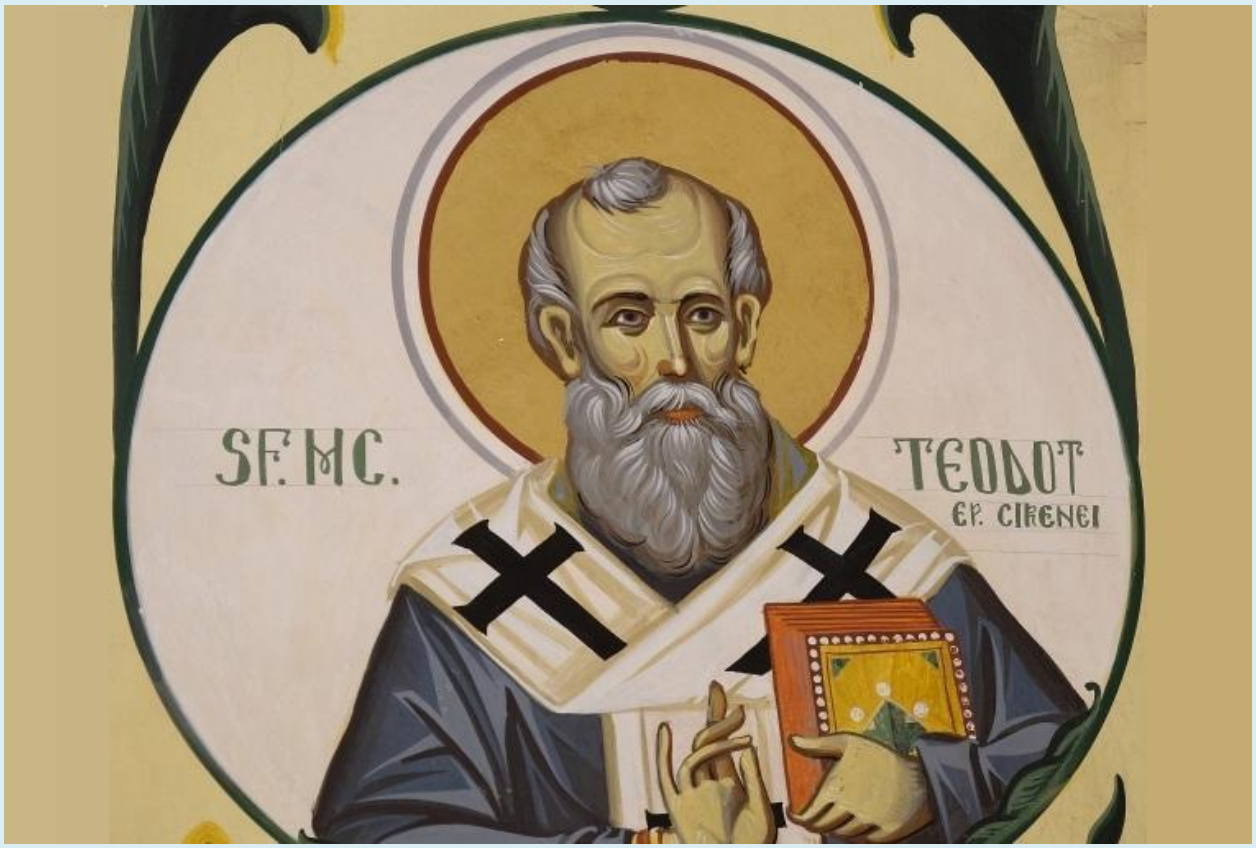
SF. MC.
TEODOT
EP. CIRENEI

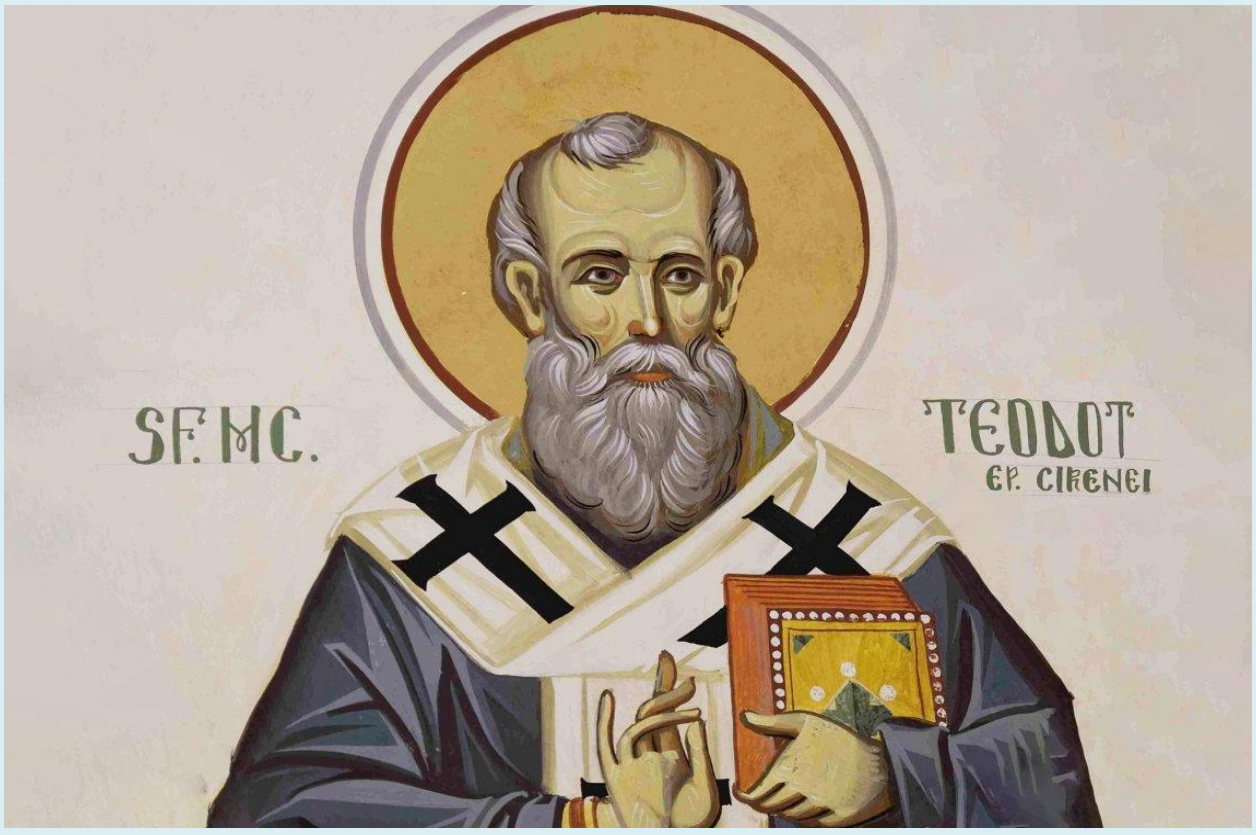
SF. MC.
TEODOT
EP. CIRENEI

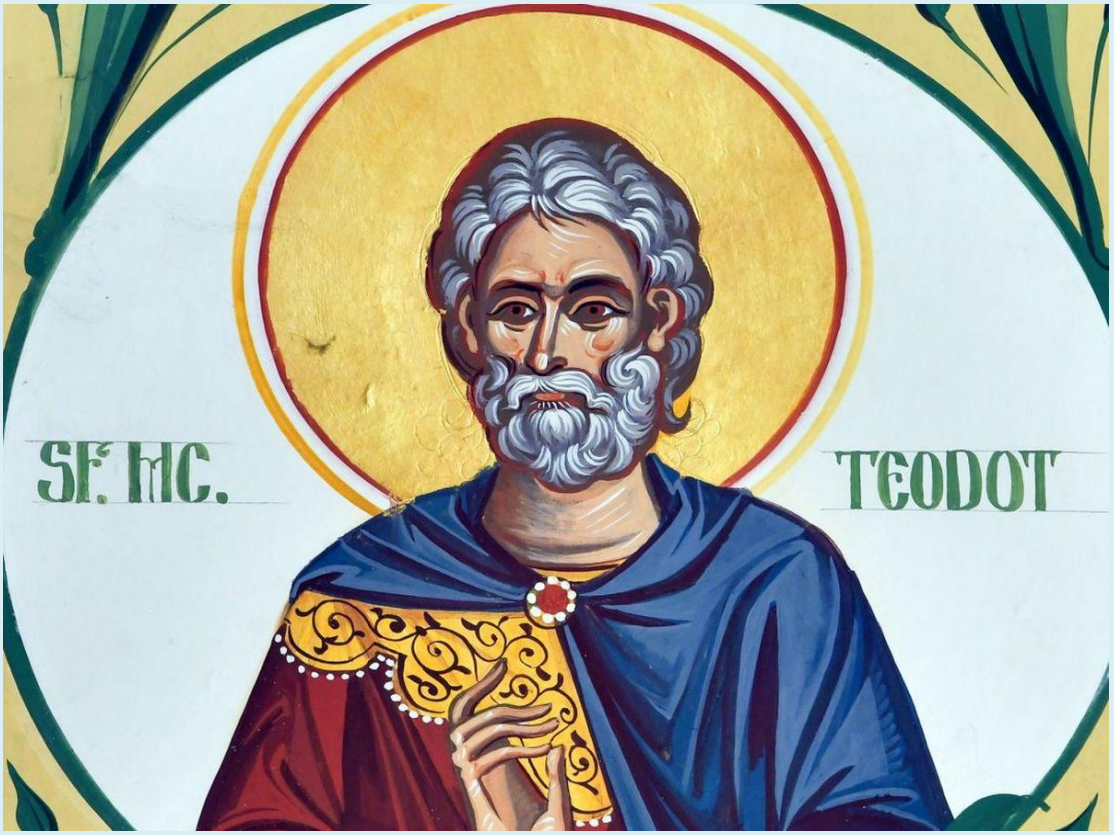
SF. MC.
TEODOT

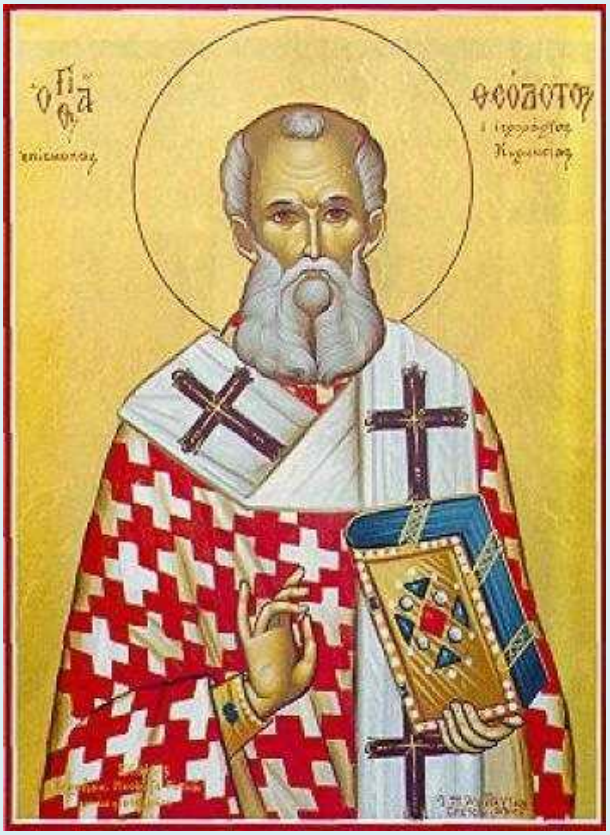
ὁ ἅγιος
θεόδοτος

СПАСИ
ОСИДОТЪ

Sf. Sf. Mc.
Teodot
Episcopul Chiriniei

Sfântul Sfințit Mucenic
Teodot Episcopul Chiriniei
comuniune.ro

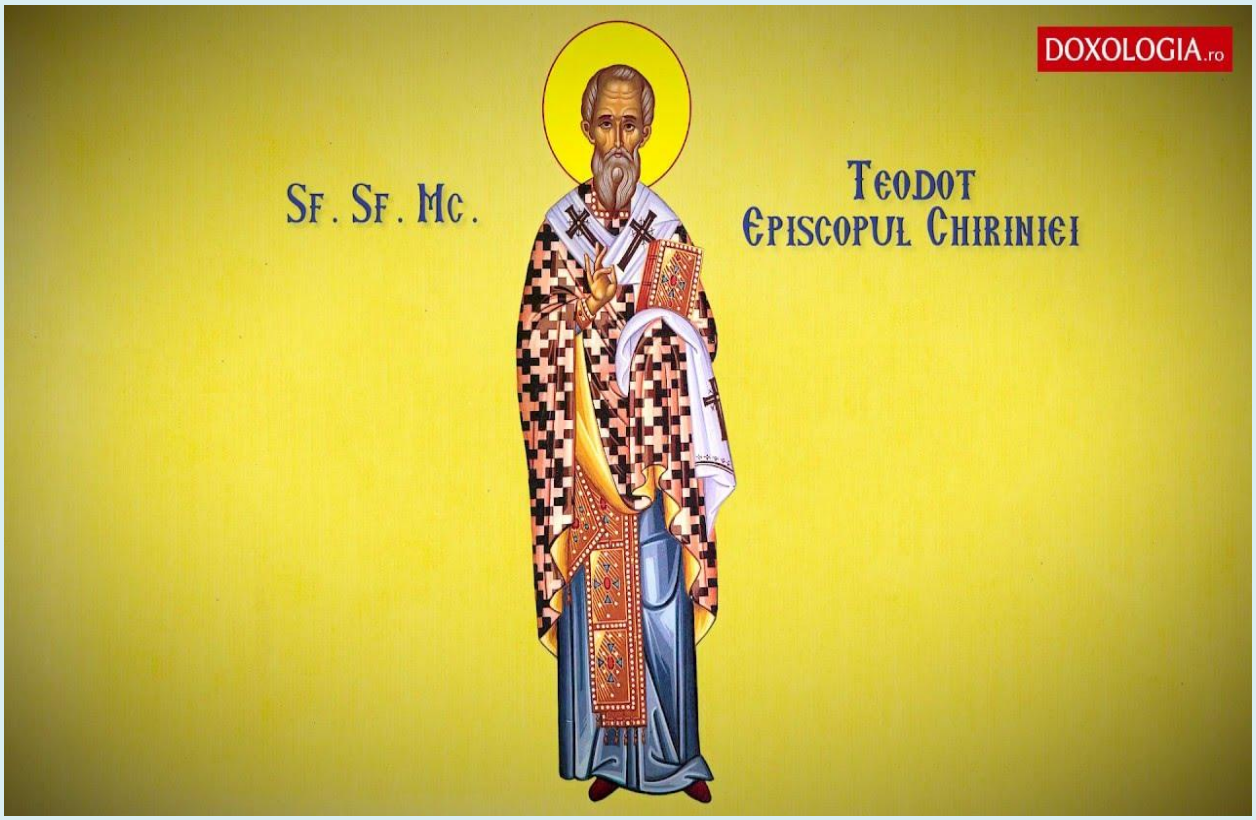
DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc.
Teodot
Episcopul Chiriniei

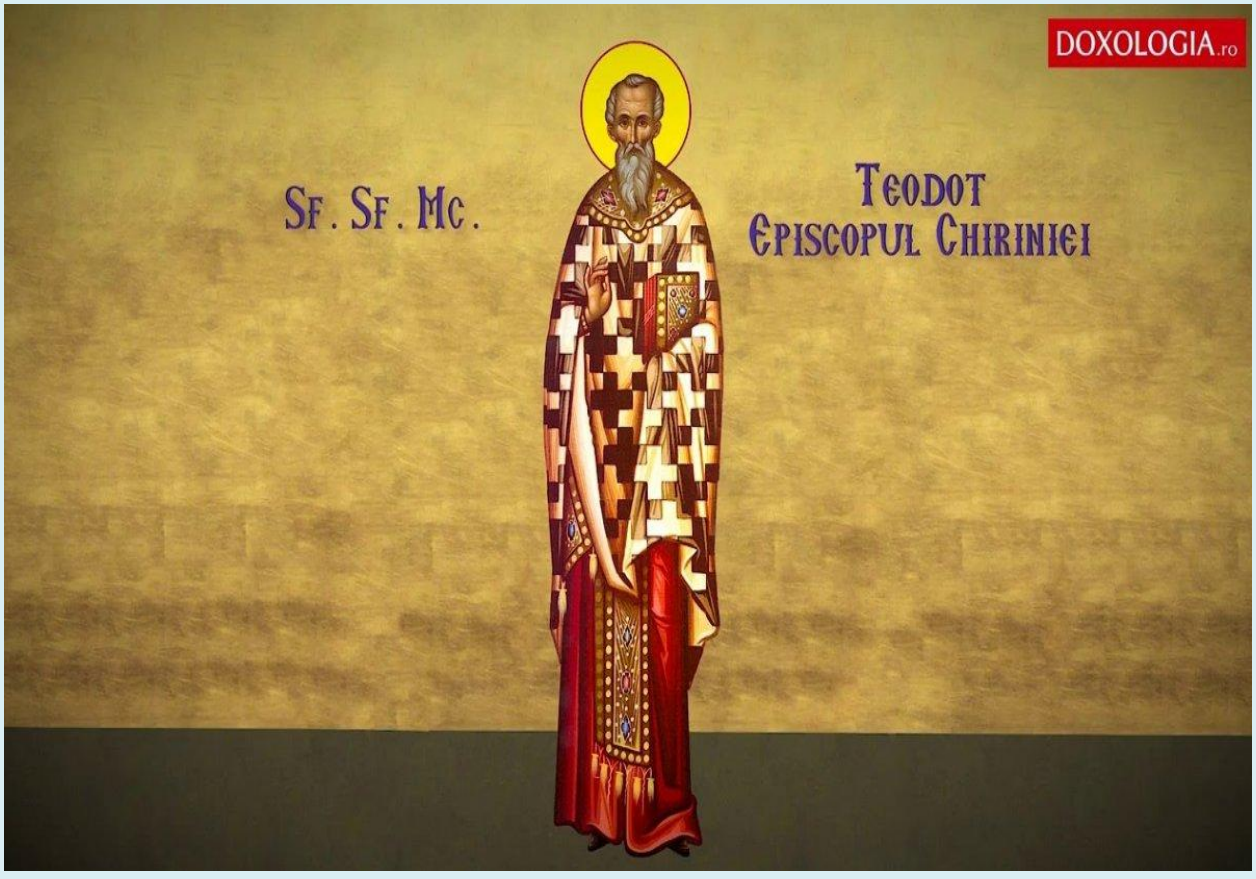
DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc.
Teodot
Episcopul Chiriniei

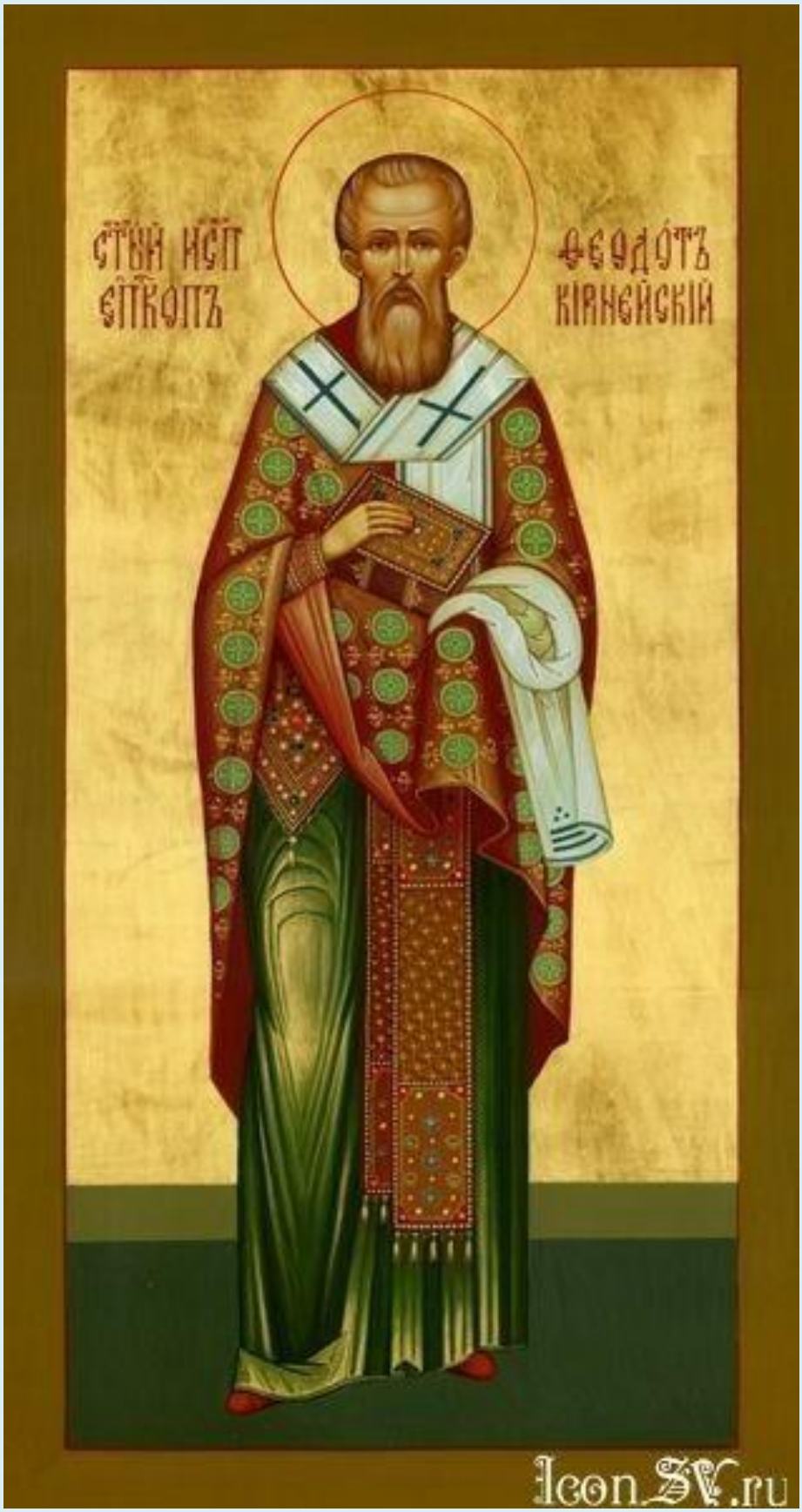
СТЫЙ ИСП
СТКОПЪ
ФЕОДОТЪ
КІЯНЕЙСКІЙ
Icon.SV.ru

СТЫЙ ИСП
ЕПКОПЪ
ѲЕОДОТЪ
КІРНЕЙСКІЙ

Troparul Sfântului Sfinţit Mucenic Teodot, Episcopul Chiriniei

2 Martie - Glasul 4

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge, Sfinţite Mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Isihie

2 Martie - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Isihie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

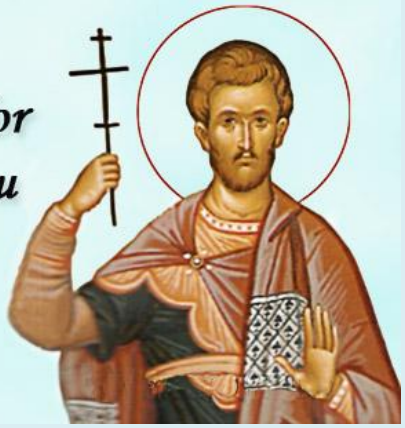

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici Teodot şi Isihie!